

ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶ ಸಚಿವ ಸುಪ್ರಭಾತ

(ಸುಪ್ರಭಾತ, ನೈಕ್ರಂತ್ರಿ, ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಾ, ಮಂಗಳಾಶಾನನಮ್)

ತಿರುಮಲ ತಿರುಪ್ಪತಿ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳು

ತಿರುಪ್ಪತಿ

2023

**SRI VENKATESWARA SACHITRA SUPRABHATHAM (KANNADA)
(SUPRABHATAM, STOTRAM, PRAPATTI AND MANGALASASANAM WITH COMMENTARY)**

T.T.D. Religious Publications Series No.1448

©All Rights Reserved

First Edition : 2023

Copies : 5000

Published by

Sri A.V. Dharma Reddy, IDES

Executive Officer,

Tirumala Tirupati Devasthanams,

Tirupati.

D.T.P:

Publications Division,

T.T.D, Tirupati.

Printed at :

Tirumala Tirupati Devasthanams Press,

Tirupati.

FOREWORD

Sri Venkateswara or Balaji is the Saviour of Kaliyuga. The devotees have immense belief in Lord Venkateswara. The God in return showers boons on His devotees, as per their desires. The devotees praise the Lord's excellence, His beauty, qualities and his spiritual powers in various ways.

Sri Venkateswara Suprabhatam comprises four parts: Suprabhatam, Stotram, Prapatti and Mangalasasanam. According to Hindu rituals, Lord Venkateswara is put to bed every night. This service to God is termed Ekanta Seva. Suprabhatam is the hymn recited every morning to wake up the Lord. During this service, devotees praise Lord Srinivasa and submissively request Him to wake up and bless the devotees who eagerly wait to seek His blessings. The next stage is presenting the Stotra in praise of the Lord. Here, the devotees describe the pious qualities and glory of the God's chaitanya (kinetic) form. This is followed by the Prapatti wherein devotees surrender themselves to Him. The devotees' faith in God is such that they believe Lord Venkateswara to be the only God who will protect them from the evils in this mundane world. The final part is Mangalasasanam: here too the devotees show their respect and divine feelings to Him. As a part of this, a piece of camphor is lit and offered to the Lord (termed 'Harati').

The Tirumala Tirupati Devasthanam, Tirupati is publishing the book titled “**Sri Venkateswara Suprabhatam - Pictorial**” in 5 different languages - Telugu, English, Hindi, Tamil and Kannada so that it would reach a wider audience. The slokas follow in line one after the other, along with summaries to each of them, which can be easily comprehended. Besides this, it has beautiful pictures which will delight the readers. It is felt that every reader will be spiritually enlightened by reciting the slokas every morning.

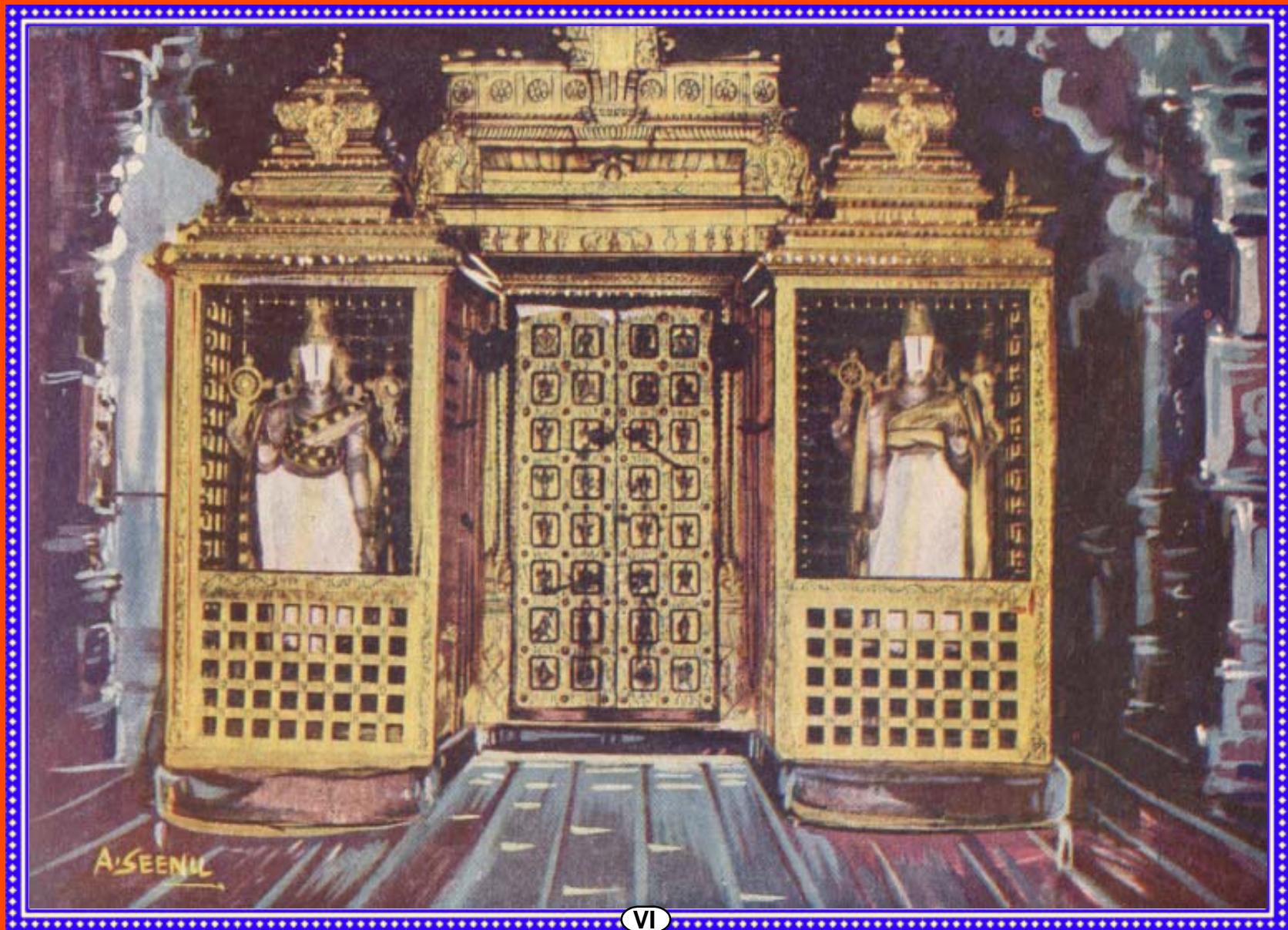
In the Service of Lord Venkateswara

Executive Officer
Tirumala Tirupati Devasthanams
Tirupati.

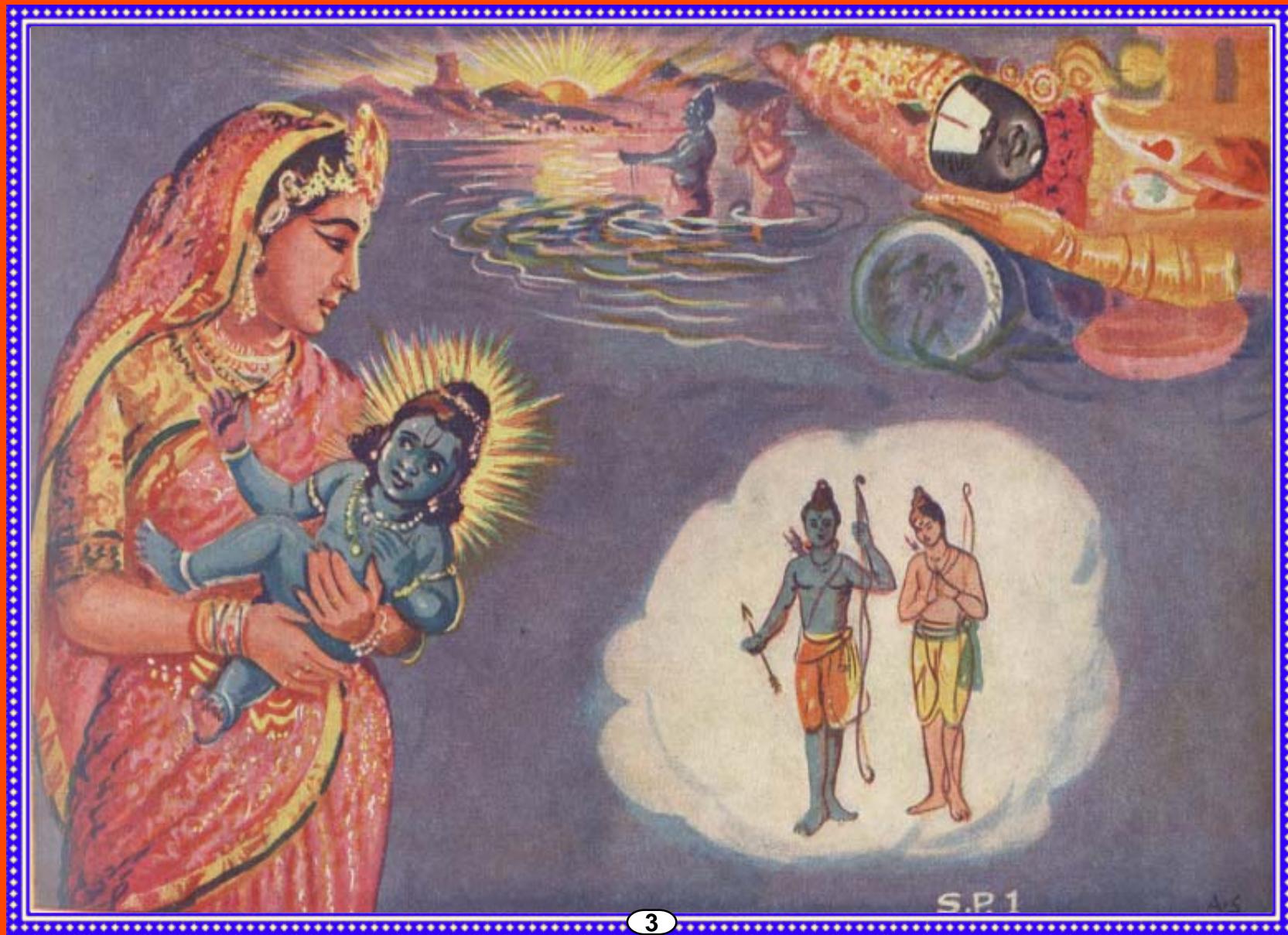
A. SEENUL
BOMBAY.

ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶ ಸುತ್ತಭಾತ್

ಕೌನಲ್ಲಾ ಸುತ್ತಜಾರಾಮು !
ಹೂವಾದ ನಂಧಾಯ ತ್ರಂತಂತೇ |
ಲುತ್ತಿಷ್ಟ ನರಶಾದೂರಲ
ಕರ್ತವ್ಯಂ ದೈವಮಾಹಿತಮ್ || 1 ||

ಕೌನಲ್ಲೆಯ ನುಷ್ಟತ್ತವತಿ; ಹುರುಷಶ್ರೀಷ್ಟನಾದ ಎಲ್ಲೆ ರಾಮು! ಇದೇ ಹೂವಾದ ನಂಧೆಯು
ಹೂಡುಬ್ಬಿನುತ್ತಿದೆ; ಏಳೆಲೊ - ನರಶ್ರೀಷ್ಟ! ದೇವನಂಬಂಧಿಯಾದ ಅಹಿತವು ಅನುಷ್ಠೇಯವಾಗಿದೆ.

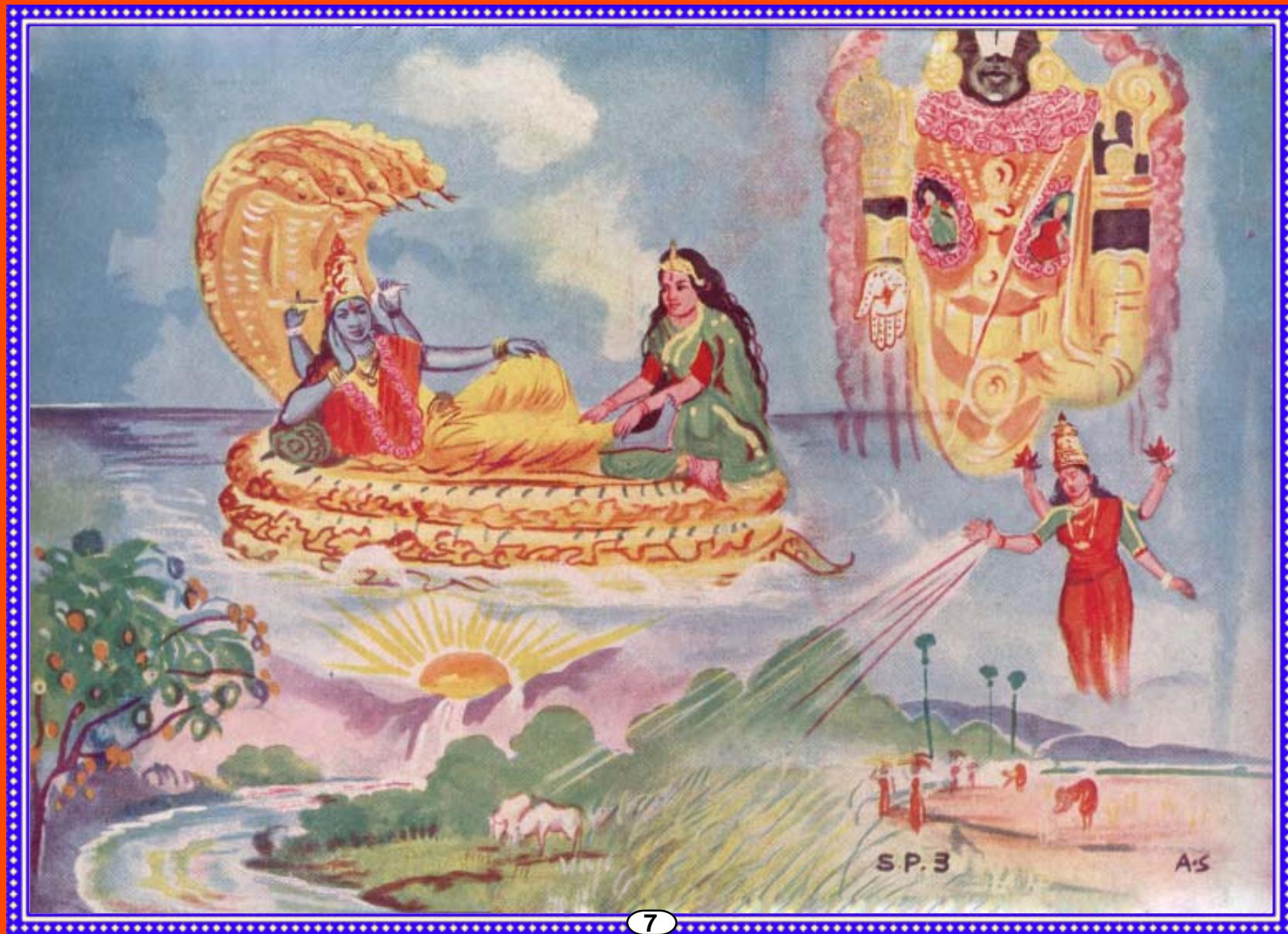
ಉತ್ತಿಷ್ಠಾತ್ಸೃತ್ಯ ಗೋಬಿಂದ
ಉತ್ತಿಷ್ಠ ಗರುಡಧ್ವಜ!
ಉತ್ತಿಷ್ಠ ಕರುಳಾಕಾಂತ!
ತ್ವೇಲೋಕ್ಯಂ ಮಂಗಳಂ ಸುರು ॥ 2 ॥

ಗೋಬಿಂದನೇ ವಿಷ; ಗರುಡಧ್ವಜನೇ ವಿಷ; ಕರುಳಾಕಾಂತನೇ ವಿಷ; ಮಾರು ಲೋಕಗಳನ್ನು
ಮಂಗಳಯುತವಾಗಿ ಮಾಡು.

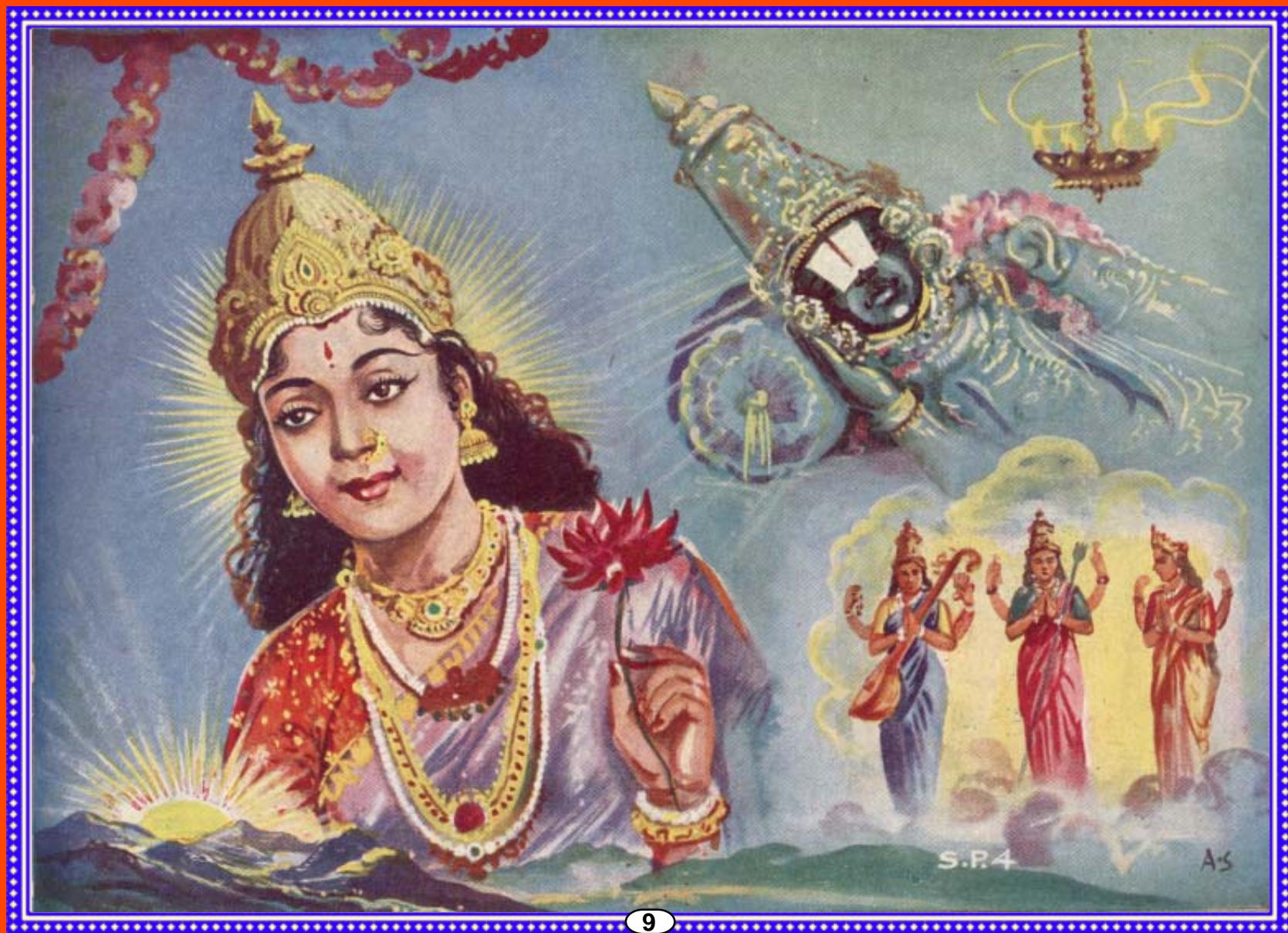
ಮಾತ ಸ್ನಾಮಸ್ತಜಗತಾಂ ಮಥುಕೈಬಭಾರೇಃ ।
ವಕ್ಷೋಽಬಿಹಾರಿಣಿ ಮನೋಹರ ದಿವ್ಯಮೂರ್ತೇಃ ॥
ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಭಿನಿ ಶ್ರಿತ ಜನಪ್ರಿಯದಾನಂಭಿಲೇ ।
ಶ್ರೀವೇಂತಂಬೇಶದಂಬತೇ ತವ ಸುತ್ತಭಾತಮ್ ॥ ३ ॥

ನಮಸ್ತ ಲೋಕಗಳಿಗೂ ಮಾತೆಯೂ, ಮಥುಕೈಬಭರೆಂಬ ದಾನಪರನ್ನು ಮದಿನಸಿದ ದಾನವಾಲಯ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಹಲಿನು ಪದಳಾ, ಮನೋಹರ ದಿವ್ಯಸ್ವರೂಪಪುಷ್ಟಿಪಳಾ, ಆಶ್ರಿತಲಿಗೆ ತ್ರಿಯವಾದುದನ್ನು ಕೊಡುವ ಸ್ವಭಾವಪುಷ್ಟಿಪಳಾ, ಶ್ರೀ ವೇಂತಂಬೇಶನ ತ್ರಿಯತಮೆಯೂ ಆದ ಎಲ್ಲಾ ಶ್ರೀದೇವಿ! ನಿನಗೆ ಸುತ್ತಭಾತಪು.

ತವ ಸುತ್ತಭಾತ ಮರಬಿಂದಲೋಜನೇ |
ಭವತು ತುಸನ್ನ ಮುಲಜಂದ್ರಮಂಡಲೇ ||
ವಿಧಿಶಂಕರೇಂದ್ರ ವಸಿತಾಭರಜಿಂತೇ |
ವೃಷಭೈಲನಾಥ ದಯಾನಿಧಿಂ ||4||

ಈ ಹದ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಭಕ್ತನು ಶ್ರೀದೇವಿಯ ಗುಣಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾ ಹಿಂಗೆ ಹೇಳುವನು;
ಅರಬಿಂದಲೋಜನೆಂಜೊ,ಜಂದ್ರಮಂಡಲ ದಂಡಿಯವ ತುಸನ್ನವಾದ ಮುಲಫುಳ್ಳಿಂಜೊ,ಬ್ರಹ್ಮಶಂಕರ,ಇಂದ್ರನೇ
ಮೊದಲಾದವರ ಹತ್ಯಾಯಿಲಂದ ಪಂಡಿತಜೊ ವೃಷಭೈಲನಾಥನ (ಶ್ರೀ ದೇಂಕಟಪೀಠನ) ಪ್ರಿಯತಮೆಯೂ,
ದಯಾನಿಧಿಯೂ ಆದ ಎಲೊ ಶ್ರೀದೇವಿಯೇ! ನಿನಗೆ ಸುತ್ತಭಾತವಾಗೆ.

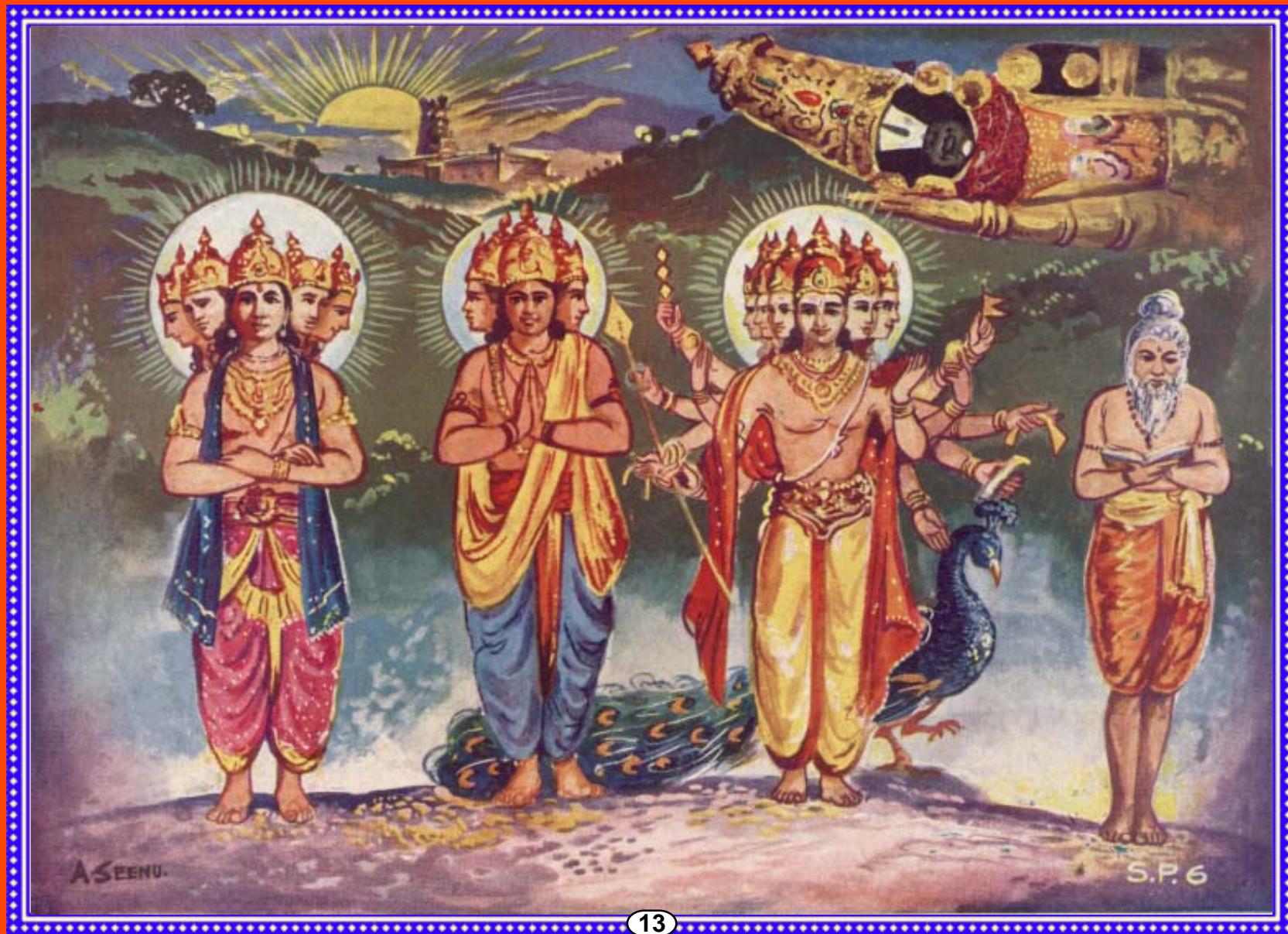
ಅಕ್ರಾದಿ ಸತ್ತ ಮಜಯನ್ಸಮಾಸ್ಯ ಸಂಧಾರಂ ।
ಆಕಾಶ ಸಿಂಧುಕಮಲಾನಿ ಮನೋಹರಾಣಿ ॥
ಆದಾಯ ಹಾದಯುಗ ಮಜ್ಞಯತಂ ಪ್ರಪನ್ಧಾಃ ।
ಶೇಷಾದ್ರಿಶೇಷವರಬಿಭೋ ! ತವ ಸುಪ್ರಭಾತಮ್ ॥ ५ ॥

ಜಗನ್ನಾತೆಯಾದ ಶ್ರೀದೇವಿಯನ್ನು ನುತ್ತಭಾತದಿಂದ ಹೂಡಿಸಿ, ಇಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಶ್ರೀವೇಂಕಟೆಶನನ್ನು ನುತ್ತಭಾತದಿಂದ ಭಕ್ತನು ಹೂಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಶೇಷಾದ್ರಿಗೆ ಶಿರೇಳಭಜಣನೂ, ಪ್ರಭುವೂ ಆದ ಎಲ್ಲೆ ವೇಂಕಟೆಶನೇ! ಅತ್ಯಯೇ ವೇದಲಾದ ಸತ್ಯಷಿಗಳು ಹೂತನ್ಸಂಧ್ಯೆಯ ಉಪಾಸನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಮನೋಹರವಾದ ಆಕಾಶಗಂಗೆಯ ಕಮಲಗಳನ್ನು ತಂದು ನಿನ್ನ ಹಾದಯುಗೃಹನ್ನು ಅಚ್ಚಿಸಲು ಬಂದಿರುವರು. ಆದ್ದಲಂದ ನಿನಗೆ ನುತ್ತಭಾತವಾಗಲು.

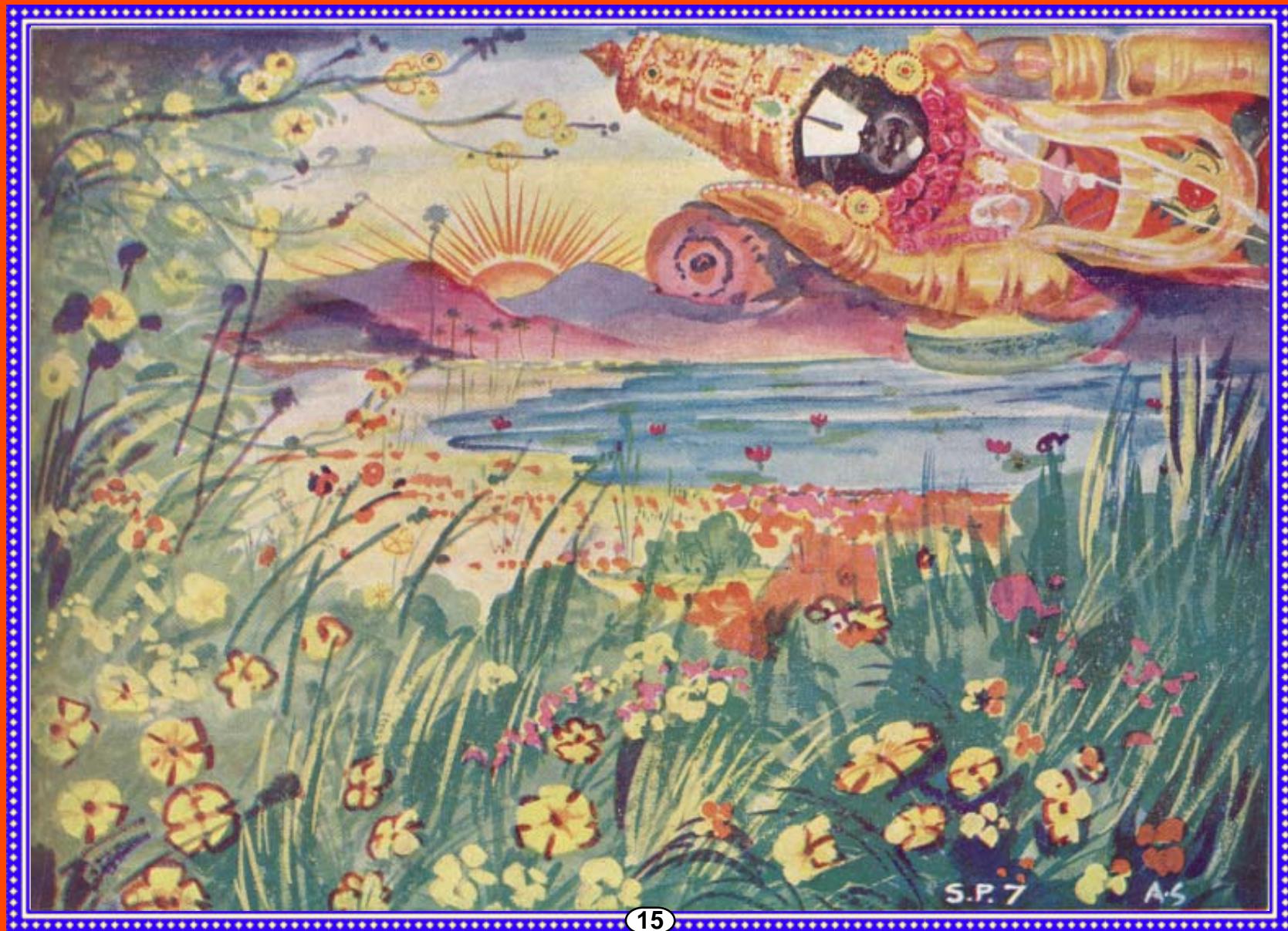
ಜಂಜಾನನಾಬ್ಜ ಭವಷಣ್ಣಿಲವಾನವಾದ್ಯ |
ತ್ವೇವಿಕ್ರಮಾದಿಜರಿತಂ ವಿಬುಧಾಃ ಸ್ತುವಂತಿ ||
ಭಾಷಾಪತ್ರಃ ಹರತಿ ವಾಸರಶ್ಯಾದಿ ಮಾರಾತ್ರಂ |
ಶೇಷಾದ್ರಿಶೇಷಾರಬಿಭೋ ! ತವ ಸುಹೃಭಾತರಮ್ || 6 ||

ಶಂಕರ, ಬ್ರಹ್ಮ, ಷಣ್ಣಿಲ, ಇಂದ್ರನೇ ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳು ತ್ವೇವಿಕ್ರಮಾವತಾರದ ಕಥೆಯೇ ಮೊದಲಾದ ನಿನ್ತು ಜಲತೆಯನ್ತು ಹಾಡಿ ಹೊಗಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ವಾಕ್ಯತಿಯಾದ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯು ದಿನ ಶುಭ್ರಿಯನ್ತು ಕಳಗಲೇ ಹಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಶೇಷಾದ್ರಿಶೇಷಾರಬಿಭೋ ! ನಿನಗೆ ಸುಹೃಭಾತರ.

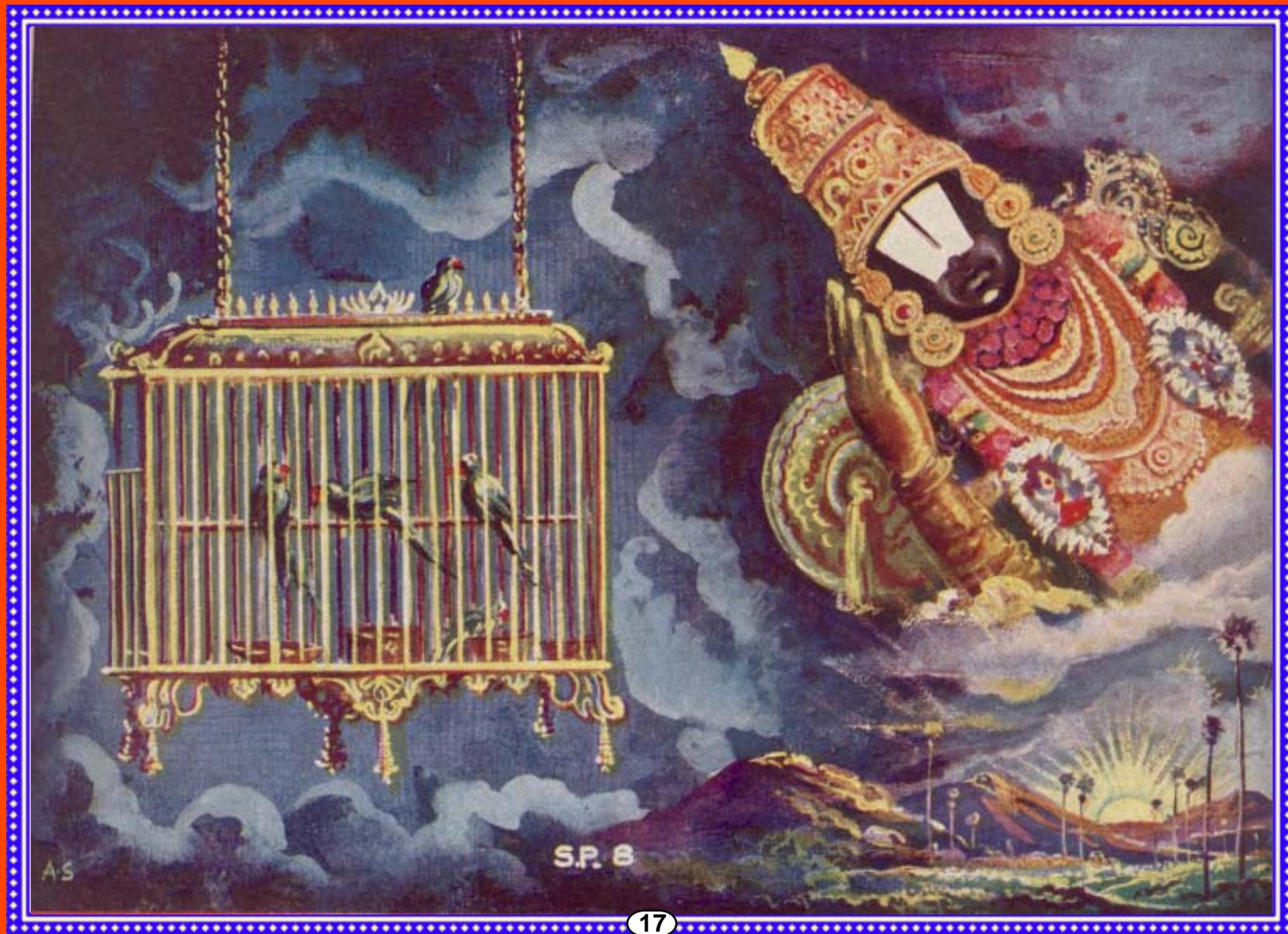
ಶಂಕ್ರಾಂತಿ ಪುಲ್ಲ ಸರಸೀರುಹ ನಾರಿಕೆಂಜೆ ।
 ಹೊಗಧ್ಯಮಾದಿ ಸುಮನೋಹರ ಹಾಳಾನಾಮ್ ॥
 ಅವಾಡ ಮಂದಮನಿಲಸ್ಸಹ ದಿವ್ಯಗಂಧ್ಯೇ ।
 ಶೇಷಾದ್ರಿಶೇಖರವಿಭೋ ! ತಪ ಸುಪ್ರಭಾತಮ್ ॥ ७ ॥

ಈಗ ತಾನೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬಿಕಸಿತವಾಗಿರುವ ಕರುಳಗಳೆ, ಅಡಕೆ ಮೊದಲಾದಪ್ರಗಳ ಸಂಭರಣೆಯನ್ನು
 ಹೊಂದಿ ನುಗಂಥ ಯುಕ್ತವಾದ ಮಾರುತವು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಜಿಂನುತ್ತಿದೆ, ಅಂದರೆ ಈಗ ತಾನೆ
 ಅರುಣೋದಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅದರ ಫಲವಾಗಿ ಹೊರ್ಗಳು ಬಿಕಾನಗೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ. ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಯ್ದು
 ಬರುವ ಮಂದಮಾರುತವು ಹೊನ ಜ್ಯೇತನ್ಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಶೇಷಾದ್ರಿಶೇಖರ ವಿಭೋಳ! ನಿನಗೆ
 ಸುಪ್ರಭಾತವು.

ಉನ್ನೀಲ್ಯ ನೇತ್ರಯುಗ ಮುತ್ತಮಹಂಜರಸ್ಥಃ ।
ಹಾಕ್ರಾವಶಿಷ್ಟ ಕದಲಾಫಲ ಹಾಯನಾನಿಃ ॥
ಭುಕ್ತ್ವಾ ಸಲ್ಲಾ ಮಥ ಕೇಳಬುಕಾಃ ಹರನ್ತಿ ।
ಶೇಷಾದ್ರಿಶೇಷವರಬಿಭೋ ! ತವ ಸುಪ್ತಭಾತಮ್ ॥ ४ ॥

ಈಗ ತಾನೆ ಕಣ್ಣಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಲ್ಪಡಿರುವ, ಹಂಜರದಲ್ಲಿ ವಿನೋದಾಧಿಕಾರಿ ಇರುವ ಗಿಳಗಳು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲ
ಅವುಗಳ ಆಹಾರ ಕ್ರಮಿ ಹಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟ ರಾತ್ರಿಯೇ ತಿಂದು ಉಳಿಸಿರುವ ಬಾಕೆಯ ಕಣ್ಣ, ಹಾಯನ
ಮೊದಲಾದವನ್ನು ತಿಂದು ನಂತೋಷದಿಂದ ಹಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಿರುವುದು. ಶೇಷಾದ್ರಿಶೇಷವರಬಿಭೋ! ನಿನಗೆ ಸುಪ್ತಭಾತವು.

ತಂತ್ರಿಕ್ಷತಃ ಮಧುರಸ್ವನಯಾ ಬಿಂಜಾಂ
ಗಾಯತ್ಯನಂತ ಜರಿತಂ ತವ ನಾರದೋಽಹಿ ॥
ಭಾಷಾ ಸಮರ್ಗ ಮನಕೃತರಜಾರುರಮ್ಯಂ ।
ಶೇಷಾದ್ರಿಶೇಲರಬಿಖೋ! ತವ ಸುತ್ತಭಾತಮ್ ॥ ೭ ॥

ದೇವತೀಯಾದ ನಾರದನು ಶೈಂಕರವಾದ ತಂತ್ರಿಗಳಿರುವ ಮಧುರವಾದ ದ್ವಾಸಿಯನ್ನು ಕೊಡುವ “ಮಹತೆ”
ಯೆಂಬ ತನ್ನ ಬಿಣಿಯನ್ನು ನುಡಿಸುತ್ತ ತನ್ನ ಬಿಣಾವಾದನ ಜಮಾಪೂರವನ್ನು ತೋಲನುವ ಭಾಷೆಯಂದ
ಸಮರ್ಗವಾದ ನಿನ್ನ ಜಲತ್ರೆಯನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಿರುವನು. ಶೇಷಾದ್ರಿಶೇಲರಬಿಖೋ! ನಿನಗೆ ಸುತ್ತಭಾತಮ್.

ಬೃಂಗಾವಲೇ ಜ ಮರ್ಕರಂದರಸಾನುಭಿಧ್‌ ।
 ರುಂಕಾರಗಿಇತನಿನಡ್ಯೆಸ್ವಹ ಸೇವನಾಯ ॥
 ನಿಯಾಂತ್ಯಾ ಹಾಂತ ಸರಸಿಂಹಮಲೋದರೆಭ್ಯಃ ।
 ಶೇಷಾದ್ರಿಶೇಷರಬಿಭೋಽ ! ತವ ಸುಪ್ರಭಾತಮ್ ॥ 10 ॥

ಸಂಜೀಯ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲ ಪುಷ್ಟರಸವನ್ನು ಕುಡಿಯುತ್ತ ಕರುಲದೇಶಗೆ ಸೇಱ ಹೊಗಿಧ್‌
 (ಸಾಯಾಂಸ್ತವಾಗಲು ಕರುಲವು ವುಜ್ಜಿಹೊಳ್ಳವುದಲಿಂದ) ದುಂಜಿ ಎಂದು, ಈಗ
 ಹಾಯೋದಯವಾಗುತ್ತಿರಲು ಮರ್ಕರಂದ (ಪುಷ್ಟರನ) ದೇಡನೆಯೇ ರ್ಯುಂಕಾರ ರಾಜವಾದ
 ಗಿಇತಧ್ವನಿಗೃಹಿತ್ತು ಕರುಲದ ಒಜ್ಬಾಗದಿಂದ ನಿನ್ನ ಸೇವನಾಗಿ ಇದೋ ಹೊರಬರುತ್ತಿವೆ.
 ಶೇಷಾದ್ರಿಶೇಷರಬಿಭೋಽ ! ನಿನಗೆ ಸುಪ್ರಭಾತಮ್.

A3

S.P.10

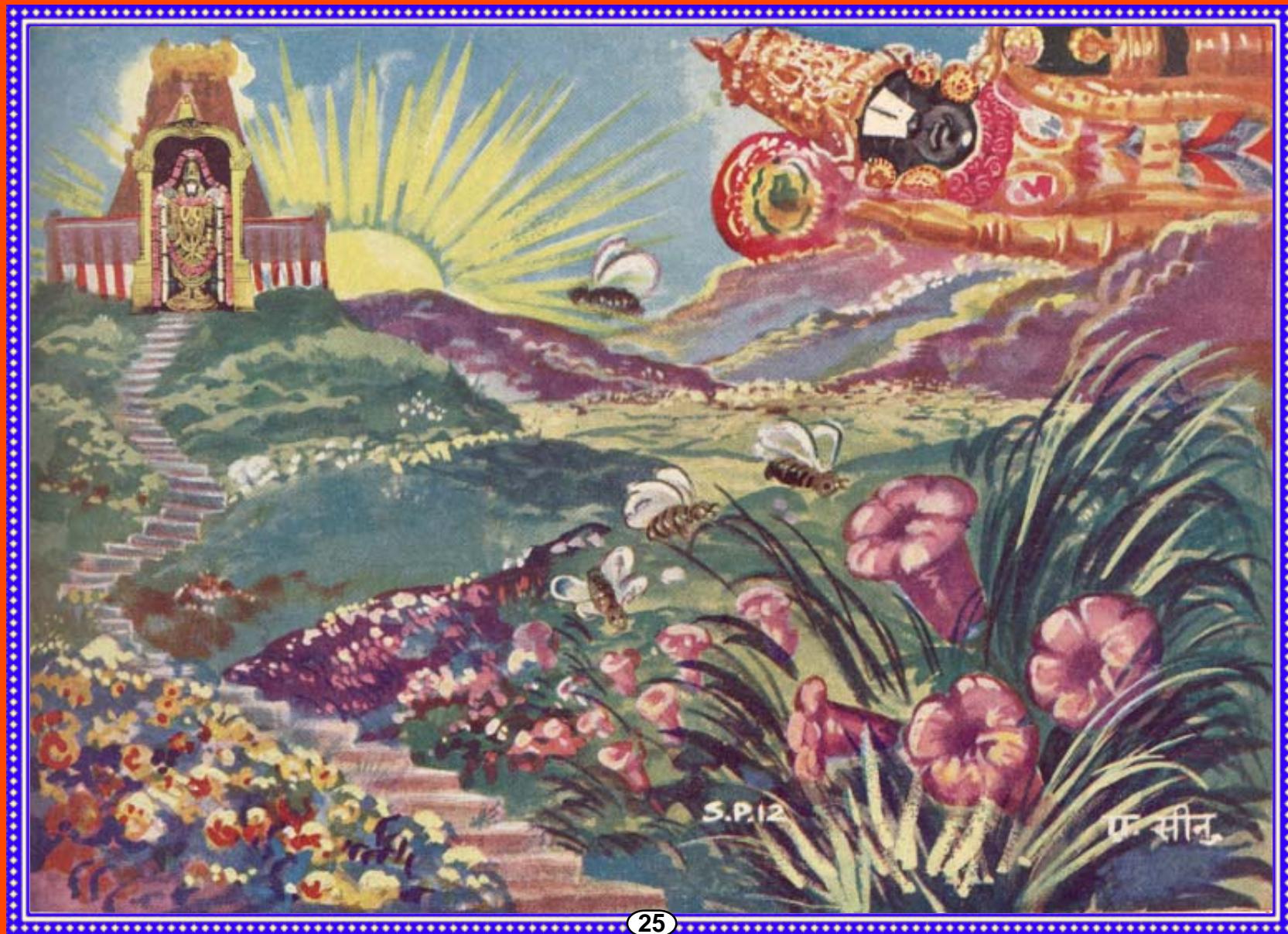
ಯೋಜಾಗಣೇನ ಪರಧದ್ವಿ ವಿಶುದ್ಧಮಾನೇ ।
 ಹೋಜಾಲಯೀಂಕು ದಧಿಮಂಧನ ತೆಪ್ತ ಹೋಜಾಃ ॥
 ರೋಜಾತ್ಯಾಲಂ ವಿದಧತೇ ಕರುಭ್ಯಾ ತುಂಭಾಃ ।
 ಶೇಷಾದ್ರಿಶೇಖರವಿಭೋ ! ತವ ನುಪ್ತಭಾತಮ್ ॥ 11 ॥

ಗೊಲ್ಲರ ಮನೆಯಲ್ಲ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಹೆಸ್ತು ಹಾಕಿದ ಗಟ್ಟಿ ಮೊನರನ್ನು ಕಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅದಲಂದ ಉಂಟಾದ ಶಬ್ದದಿಂದಾಗಿ - ಮೊನರನ್ನು ಕಡೆಯುವ ಕುಂಭಗಳು ದಿಕ್ಕುಗಳಿಂದ ಕೊಳಗಿದಿಂದ ಗುಡುಗಿ ಗಜೆನುತ್ತಿರುವ ಭೂಂತಿಯನ್ನುಂಟು ವೂಡುತ್ತಿದೆ. ಹರನ್ವರ ಜಗತ್ವಾಡುತ್ತಿರುವಂತಿದೆ ಎಂದರೆ, ಆಗತ್ತಾನೆ ಅರುಣೋದಯವಾಗುತ್ತಿರುವುದಲಂದ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ನಿಶ್ಚಯವು ಹರಡಿದೆ. ಅಂತಹ ನಮಯದಲ್ಲ ಮೊನರನ್ನು ಭಾಲಿ ಭಾಲಿ ಮಡಕೆಗಳಲ್ಲ ಕಡೆಯುವುದಲಂದ ಅದರ ಶಬ್ದವು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯಾ ತೆತ್ತಿದ್ದನಿಸುತ್ತದೆ.
 ಶೇಷಾದ್ರಿಶೇಖರವಿಭೋ ! ನಿನಗೆ ನುಪ್ತಭಾತವು.

ಹದ್ದೇಶಬಿತ್ರಂತಹತ್ತ ಗತಾಜವಗಾಃ ।
 ಹತುಂ ಶ್ರಿಯಂ ಸುವಲಯಸ್ಯ ನಿಜಾಂಗಲಕ್ಷ್ಯಾಃ ॥
 ಭೇರಿ ನಿನಾದಬಿವ ಭಿಷ್ಟುತಿ ತಿಳಿತ್ವಾದಂ ।
 ಶೇಷಾದಿಶೇಷಬರವಿಭೋ ! ತವ ಸುತ್ತಭಾತಮ್ ॥ 12 ॥

ಕಮಲದೊಳಗೆ ಸೇಲದ್ದು ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ದುಂಜಿಗಳ ನಮೂಹಕಗಳು ತಮ್ಮ ದೇಹಕಾಂತಿಯಂದ ಕನ್ಸ್ಯೆದಿಲೆಯ ಶ್ರೀಯನ್ನು (ಬಿಷ್ಟುಯ ವನ್ನು ಮತ್ತು ಕಾಂತಿಯನ್ನು) ಅಪಹರಿಸಲು ರಣಭೇಳಿಯಂತೆ ತಿಳಿತ್ವಾಗಿ ರೆಖೀಂಕಲನುತ್ತಿವೆ, ಎಂದರೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ದುಂಜಿಗಳು ಬೆಳಗಾಗುತ್ತಲೇ ರೆಖೀಂಕಲನುತ್ತ ಹಾರಾಡುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಬೆಳಗಾಗುತ್ತಲೇ ಸ್ವೇದಿಲೆಯು ಮುಜ್ಜಿಹೋಳ್ಳಿತ್ತದೆ. ಕಮಲವು ಬಿಕಾಸಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅದಲಂದ ಕಮಲದೊಳಗಿರುವ ದುಂಜಿಗಳು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ಕಷ್ಟ ದೇಹದ ಕಾಂತಿಯಂದ ಮುಜ್ಜಿಹೋಗು ತ್ವಾರಿವ ಸ್ವೇದಿಲೆಯನ್ನು (ಅದೂ ಕಹ್ವಾಗಿರುವುದಲಂದ) ನೋಱಿಸಿ ಜಯಭೇಳಿಯನ್ನು ಮೊಜಿಸುತ್ತಿವೆಯೋ ಎಂಬಂತಿವೆ. ಶೇಷಾದಿ ಶೇಷಬರವಿಭೋ! ನಿನಗೆ ಸುತ್ತಭಾತಮ್.

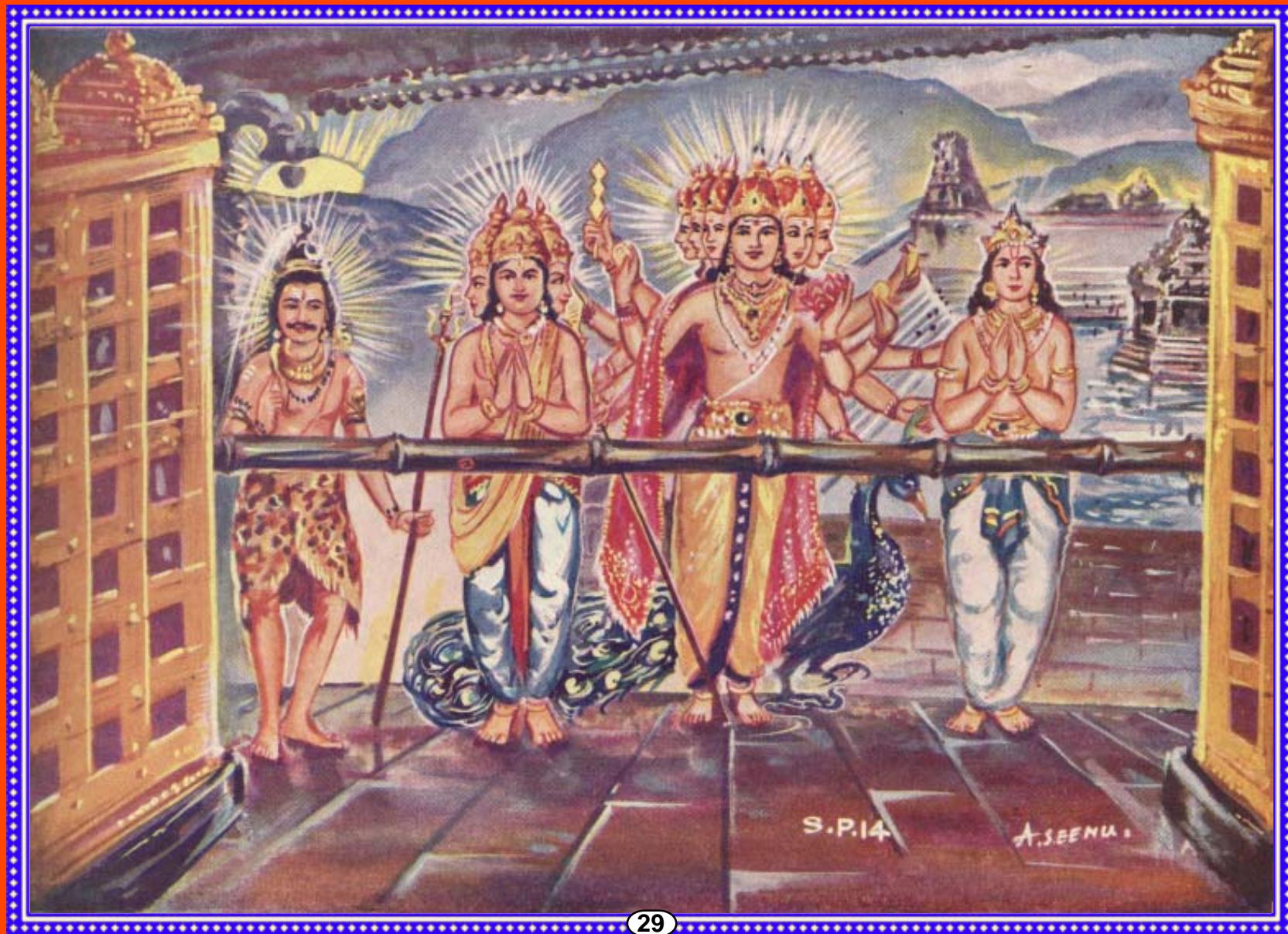
ಶ್ರೀಮನ್‌ಜಿಂಝ್ ಪರದಾಳಲಲೋಕಬಂಡೋ ।
 ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಜಗದೇಕ ದಯ್ಯಕಸಿಂಥೋ ॥
 ಶ್ರೀ ದೇವತಾಗೃಹಭುಜಾಂತರ ದಿವ್ಯಮೂರ್ತೋ ।
 ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟಬಾಜಲಹತೇ ! ತವ ಸುಪ್ರಭಾತಮ್ ॥ 13 ॥

ಶ್ರೀದೇವಿ ನಿತ್ಯಯೋಗಕುಳ್ಳವನೂ, ಭಕ್ತಲಿಗೆ ಅವರ ಇಷ್ಟ ಕಲ ಪ್ರದಾತನೂ, ಅಳಿಲಲೋಕ ಬಂಧುವೂ,
 ಜಗತ್ತಿಗೆ ವಿಕರ್ಮಾತ್ಮ ಕರುಣಾ ಸಮುದ್ರನೂ, ಶ್ರೀದೇವಿಗೆ ನಿತ್ಯ ವಾನರಹಾನವಾದ ಎದೆಯುಳ್ಳವನೂ,
 ದಿವ್ಯಮಂಗಳ ಮೂರ್ತಿಯೂ, ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟಬಾಜಲ ಹತಿಯೂ ಆದ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ! ನಿನಗೆ ಸುಪ್ರಭಾತವು.

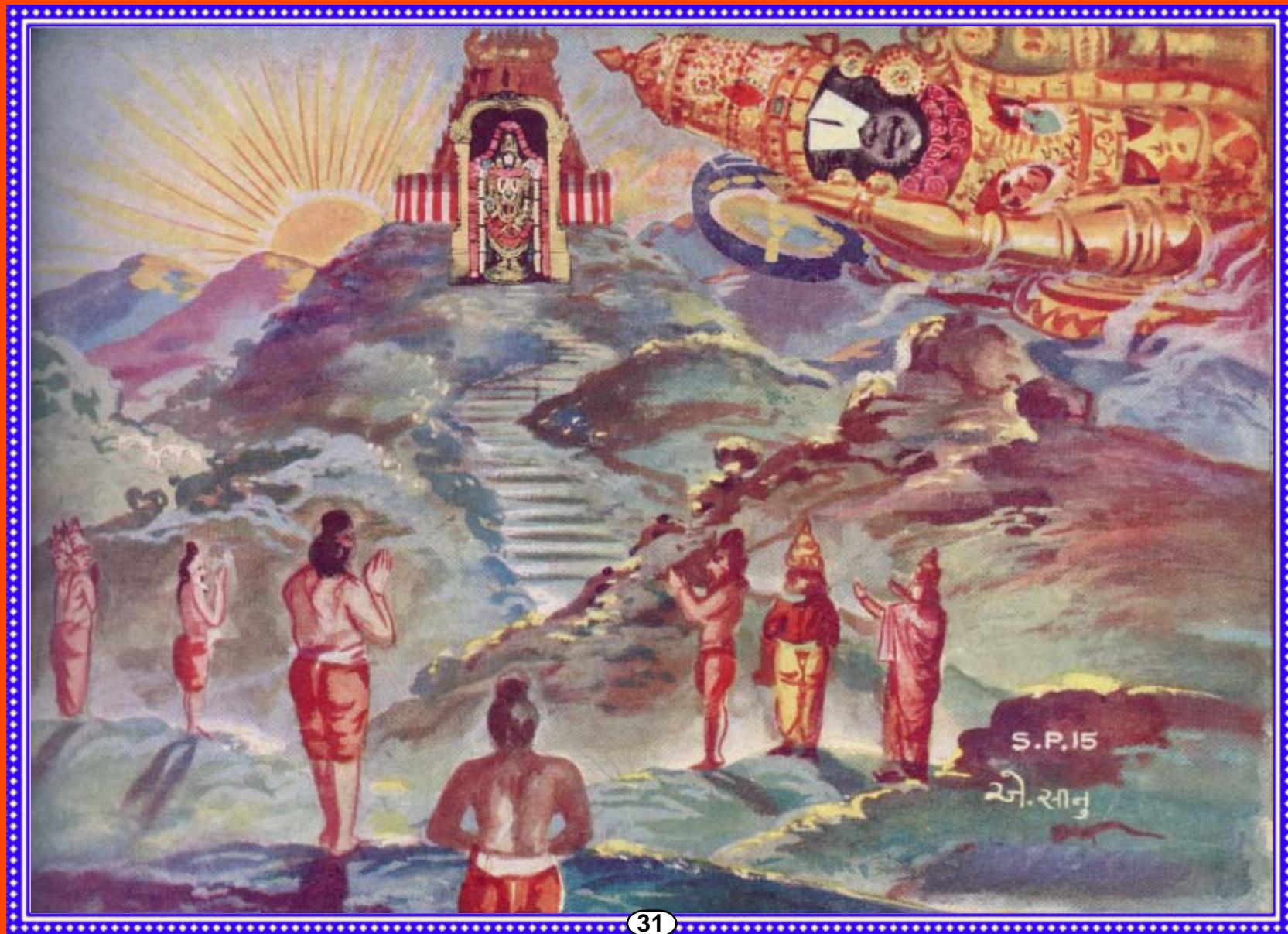
ಶ್ರೀನಾನ್ಮಿ ಪುಷ್ಟಿರಿಣಿಕಾರ್ಯ ಹಳ್ಳವ ನಿಮ್ಮಲಾಂಗಾಃ ।
 ಶ್ರೀಯೋರ್ಥಿರ್ವನೋ ಹರವಿರಿಂಜನನಂದನಾದ್ಯಾಃ ॥
 ದ್ವಾರೇ ವಸಂತ ವರವೇತ್ರ ಹರೋತ್ತಮಾಂಗಾಃ ।
 ಶ್ರೀ ವೇಂಕಬಾಜಲಹತೇ ! ತವ ಸುತ್ತಭಾತಮ್ ॥ 14 ॥

ಶ್ರೀ ನಾನ್ಮಿ ಪುಷ್ಟಿರಿಣಿ ತೀರ್ಥಾದಳ ನಾನ್ಮಿನ ಮಾಡಿ ಹಲಿಶುಧ್ರಾಗಿರುವ ಶಿವ, ಬ್ರಹ್ಮ, ನನಕ, ನನಂದನರೇ ಮೊದಲಾದವರು ಶ್ರೀಯಃಕಾಂಕ್ಷಿಗಳಾಗಿ ನಾನು ಮೊದಲು ನಾನು ಮೊದಲೆಂದು ಸಿನ್ನ ಬಾಗಿಲ ಬಜಗೆ ಬರುತ್ತಿರಲು ಅಲ್ಲನ ದ್ವಾರಹಾಲಕರು ತಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲರುವ ಬೆತ್ತದಿಂದ ತಡೆಯುತ್ತಾರುವರು. ಅಂತಹ ಶ್ರೀಯೋಜಿಲಾಣಿಗಳಾದ ಹರಾದಿ ದೇವೋತ್ತಮರ ಗತಿಯೇ ಹಿಂಗಿರುವಾಗ ನಮ್ಮಂತಹವರ ಗತಿಯೇನು? ಎಲ್ಲಾ ವೇಂಕಬಾಜಲಹತೇ! ನಿನಗೆ ಸುತ್ತಭಾತಮ್.

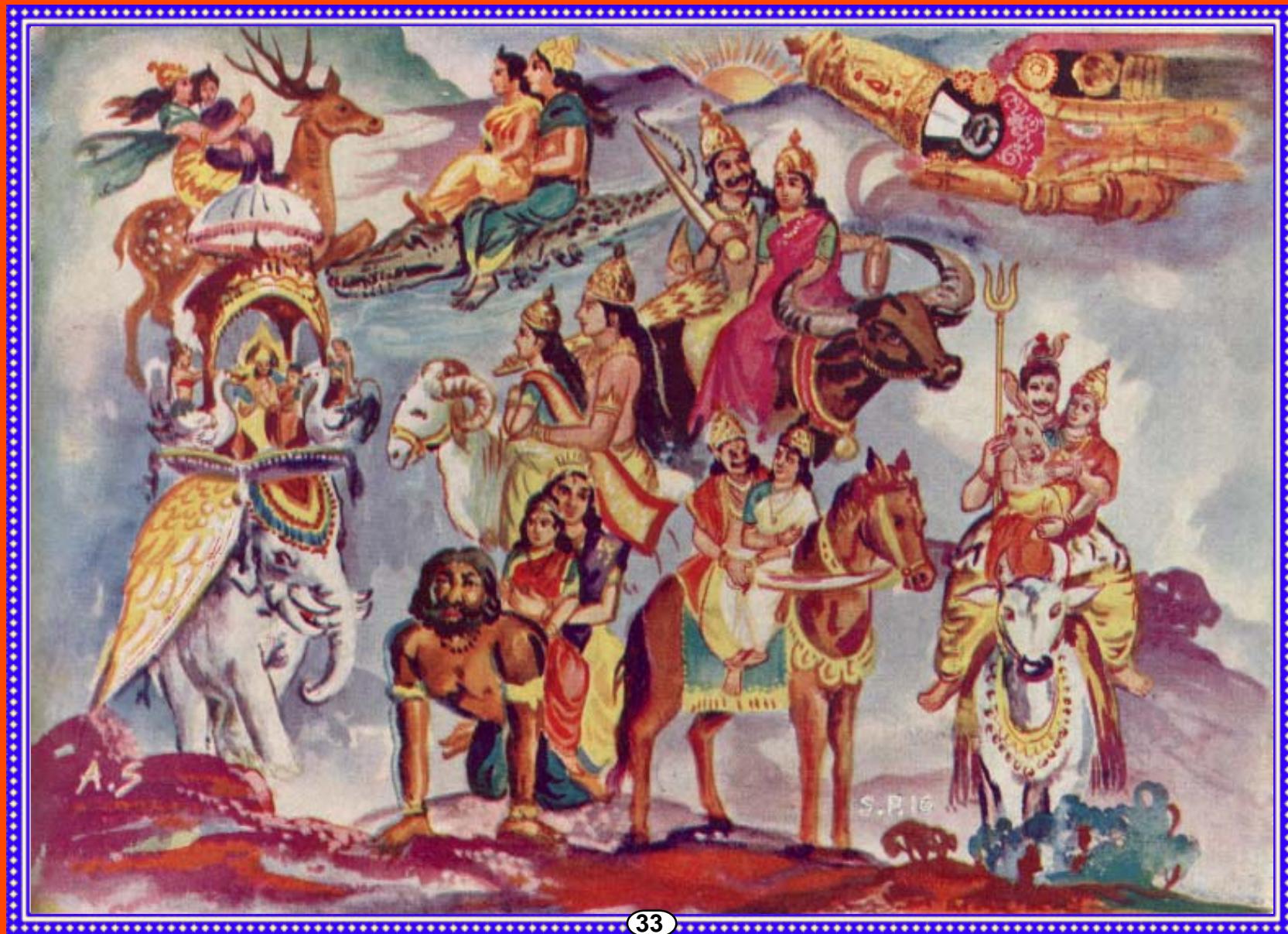
ಶ್ರೀ ಶೇಷಶೈಲ ಗರುಡಾಜಲ ವೆಂಕಟಾಗ್ರಿ ।
ನಾರಾಯಣಾದ್ರಿ ವೃಷಾಭಾದ್ರಿ ವೃಷಾದ್ರಿಮುಖ್ಯನಾ ॥
ಅಖ್ಯಾಂ ತ್ವದೀಯವಸತೆರನಿಂ ವದಂತಿ ।
ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟಾಜಲಹತೆ ! ತವ ಸುಪ್ರಭಾತಮ್ ॥ 15 ॥

ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟಾಜಲಹತೆ! ಸಿನ್ನ ವಾನರಾನವನ್ನು ಶ್ರೀ ಶೇಷಶೈಲವೆಂದೂ, ಗರುಡಾಜಲವೆಂದೂ, ವೆಂಕಟಾಗ್ರಿ ಎಂದೂ, ನಾರಾಯಣಾದ್ರಿ ಎಂದೂ, ವೃಷಭಾದ್ರಿ ಎಂದೂ, ವೃಷಾದ್ರಿ ಎಂದೂ ಅನೇಕ ನಾಮಧೇಯಗಳಿಂದ ಕೀರ್ತನೆನ್ನಿತ್ಯಾಯವರು. ಅಂತಹ ಅನಂತ ನಾಮಧೇಯಗಳಿಗೆ ಕಾರಣನಾದ ಮಹಾ ಮಹಿಮನೇ ! ನಿನಗೆ ಸುಪ್ರಭಾತಮ್!

ಸೇವಾಪರಾಶ್ಚಿವನುರೇಶಕೃಶಾಮುಧಮ್ -
ರಕ್ಷೇಣಂಬುನಾಧ ಪರಮಾನ ಧನಾಧಿನಾಧಾಃ ॥
ಬದ್ಧಾಂಜಲ ತ್ವಿಲಸನ್ನಿಜಿಂಹೆದೆಳಾಃ ।
ಶ್ರೀ ವೇಂತಬಾಜಲಹತೇ ! ತವ ಸುತ್ತಭಾತಮ್ ॥ 16 ॥

ಸೇವಾಪರಾದ ಶಿವ, ಇಂದ್ರ, ಅಗ್ನಿಯರು, ವರುಣ, ವಾಯುದೇವ, ಕುಂಭೇರನೇ ಮೊದಲಾದವರು ಅಂಜಲಾಂಬಂಧದಿಂದ ಶೋಭಿಸುವ ತಲೆಯುಳ್ಳಪರಾಗಿ ನಿನ್ನ ದರ್ಶನವನ್ನು ನಿಲಾಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದಲಂದ ಶ್ರೀ ವೇಂತಬಾಜಲಹತೇ, ನಿನಗೆ ಸುತ್ತಭಾತವು.

ಧಾರ್ಣಾ ತೇ ಬಿಹಗರಾಜ ಮೃಗಾಧಿರಾಜ -
ನಾಗಾಧಿರಾಜ ಗೆಜರಾಜ ಹಯಾಧಿರಾಜಾಃ ॥
ಸ್ವಾಸ್ಥಾಧಿಕಾರ ಮಹಿಮಾದಿಕಮಧ್ಯಯಂತೇ |
ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟಾಚಲಪತೇ! ತವ ನುತ್ತಭಾತಮ್ ॥ 17 ॥

ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟಾಚಲಪತೇ! ಇದೋ ಬೆಳಗಾಗುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಹಶುಖಾಲೆಯಾಗಿ,
ಮೃಗಾಲಯದಾಲೆಯಾಗಿ ಹಶುಹಾಲಕರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರವೇ ವೊದಲಾದುವನ್ನು ನಿಸ್ತಿಂದ
ಹೂಡಿಸುತ್ತಿರುವರು. ಆದುದಲಿಂದ ನಿನಗೆ ನುತ್ತಭಾತವಾಗಿ.

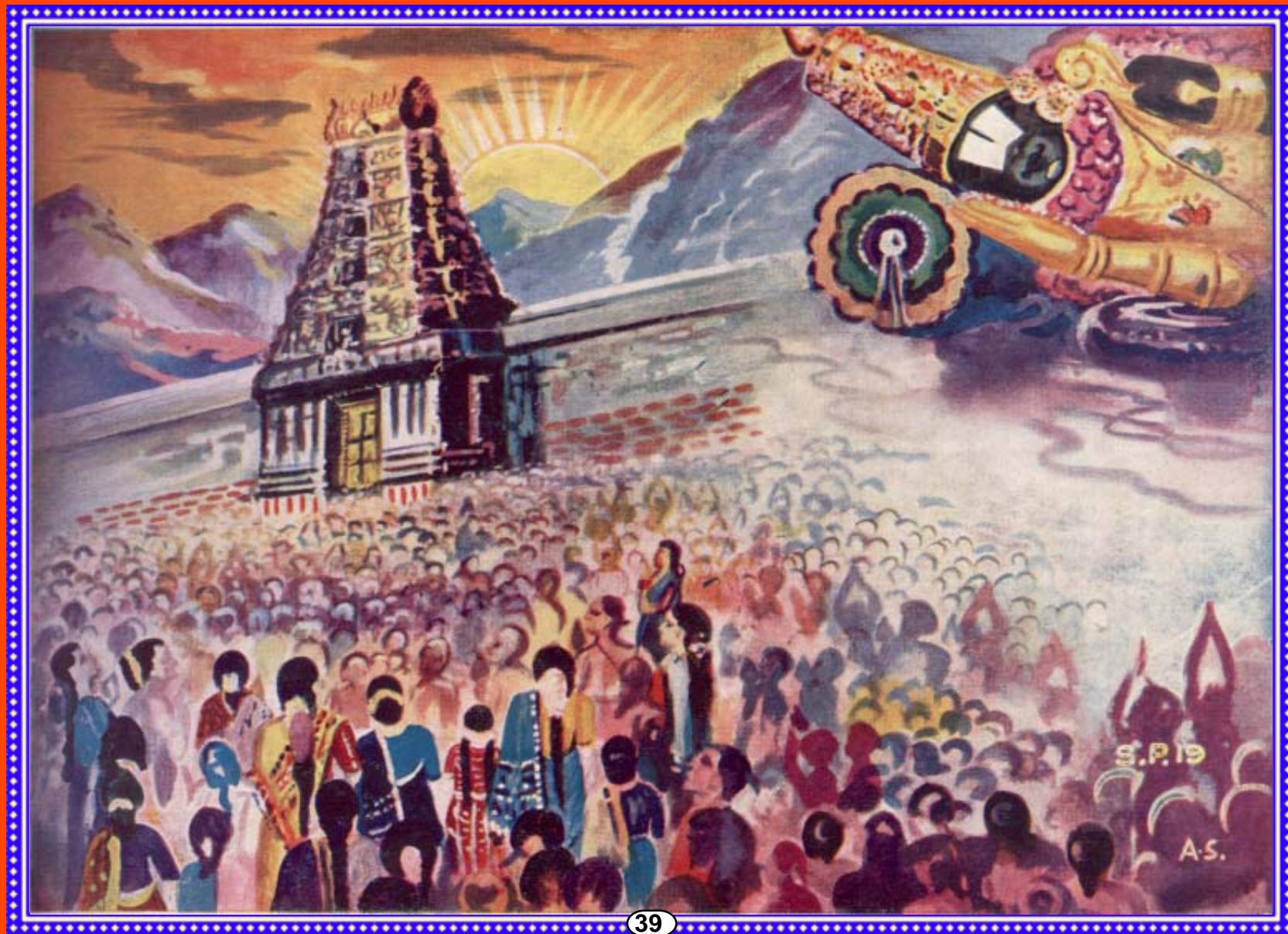
ಸೂರ್ಯಾಂದುಭೋಮ ಬುಧವಾಕ್ಷಿತಿ ಕಾವ್ಯನಾರ - ।
ಸ್ವಭಾನುಕೇತು ದಿವಿಷತ್ವರಿಷತ್ತುದಾನಾಃ ॥
ತ್ವದ್ದಾಸದಾಸ ಜರಮಾವಧಿದಾಸ ದಾನಾಃ ।
ಶ್ರೀ ಪೀಠಾಜಲಹತೇ ! ತಪ ಸುತ್ತಭಾತಮ್ ॥ 18 ॥

ನೂರ್ಯಾನೇ ಮೊದಲಾದ ನವಗ್ರಹಾದಿ ದೇವತೆಗಳೂ ದೇವತೆಗಳ ಪ್ರಮುಖರೂ ನಿನ್ನ ನೇವಾಹರರಾದ
ದಾನಾನುದಾನರ ದಾನರಾಗಿ ನಿನ್ನ ನೇವೆ ಮಾಡಲು ಸಿಲಹ್ಲಿನುತ್ತಿರುವರು. ಎಂಬೇಂದು ಶ್ರೀ ಪೀಠಾಜಲಹತೇ!
ಸಿನಗೆ ಸುತ್ತಭಾತಮಾಗಿ.

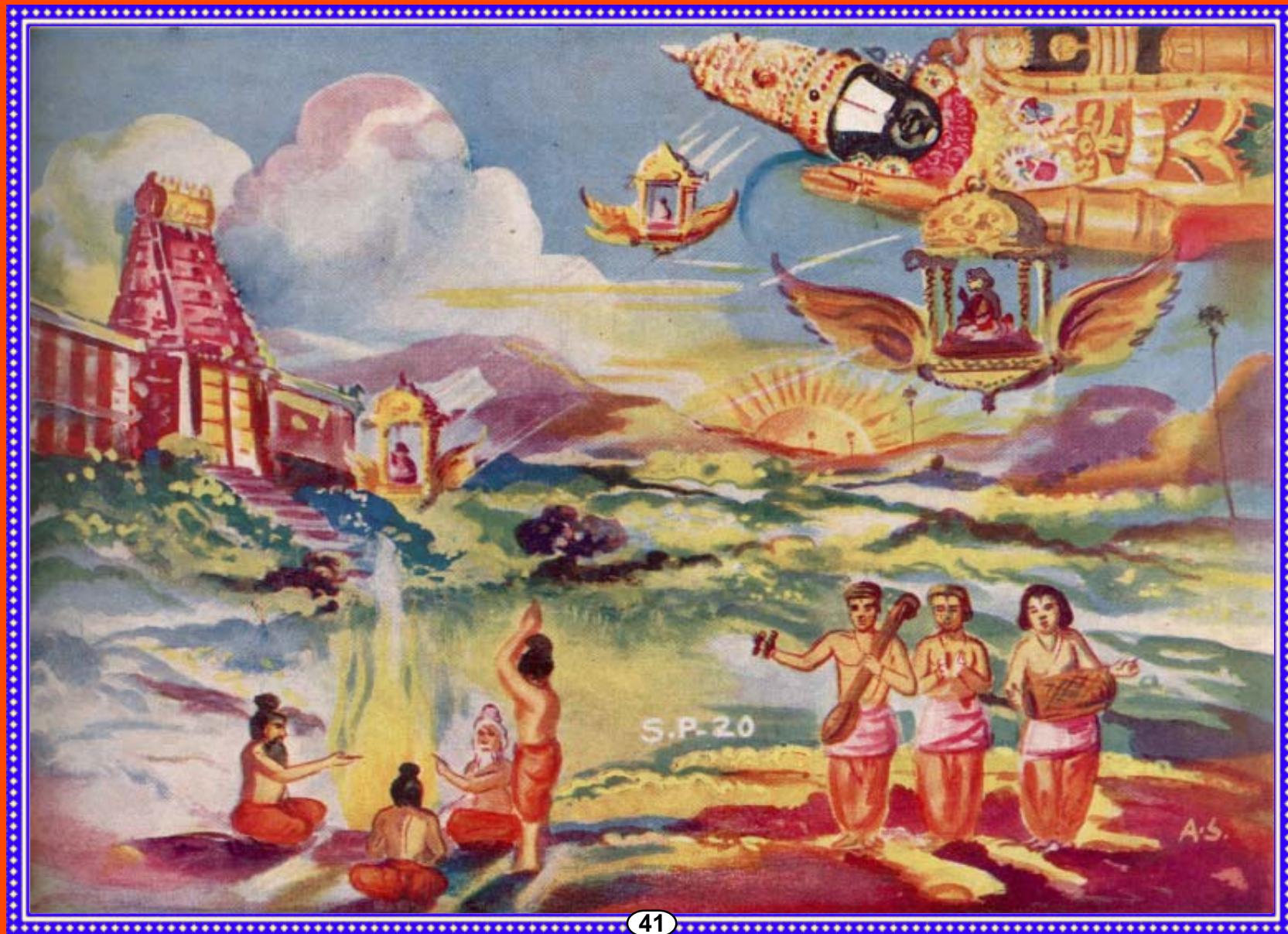
ಕ್ವಾದಧಾಂಭರಿತ ಸ್ವರಿತೋಽತ್ಮಾಂಗಾಃ ।
ಸ್ವಾಂಹವಗೋ ನಿರಹೇಷ್ಠ ನಿಜಾಂತರಂಗಾಃ ॥
ಕಲ್ಯಾಂಗಮಾರ್ಕಳನಯಾರಕುಲತಾಂ ಲಭಂತೇ ।
ಶ್ರೀ ವೇಂಕಬಾಜಲಪತೇ ! ತವ ಸುಪ್ರಭಾಮ್ ॥ 19 ॥

ಜೀತನರು ಹಬಿತ್ವಾದ ನಿನ್ತ ಹಾದಧಾಂಭಾಯಂದ ಅಲಂಕಲಸಿದ ತಲೆಯಳ್ಳವರಾಗಿ ನ್ಯಾಗವನ್ಯಾಗಳೇ,
ಮೋಕ್ಷವನ್ಯಾಗಳೇ ಕೃಷೀಕಲಸಿರುತ್ತಾರೆ, ಅಷ್ಟ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಈ ಕಲ್ಯಾಂತದ ವ್ಯಾಕುಲತೆಯನ್ನು ತಹ್ತಿಸಿ,
ದಿವ್ಯದಶನವನ್ನು ಕೊಡಲು ನಿನಗೆ ಸುಪ್ರಭಾತ ವಾಗಣ.

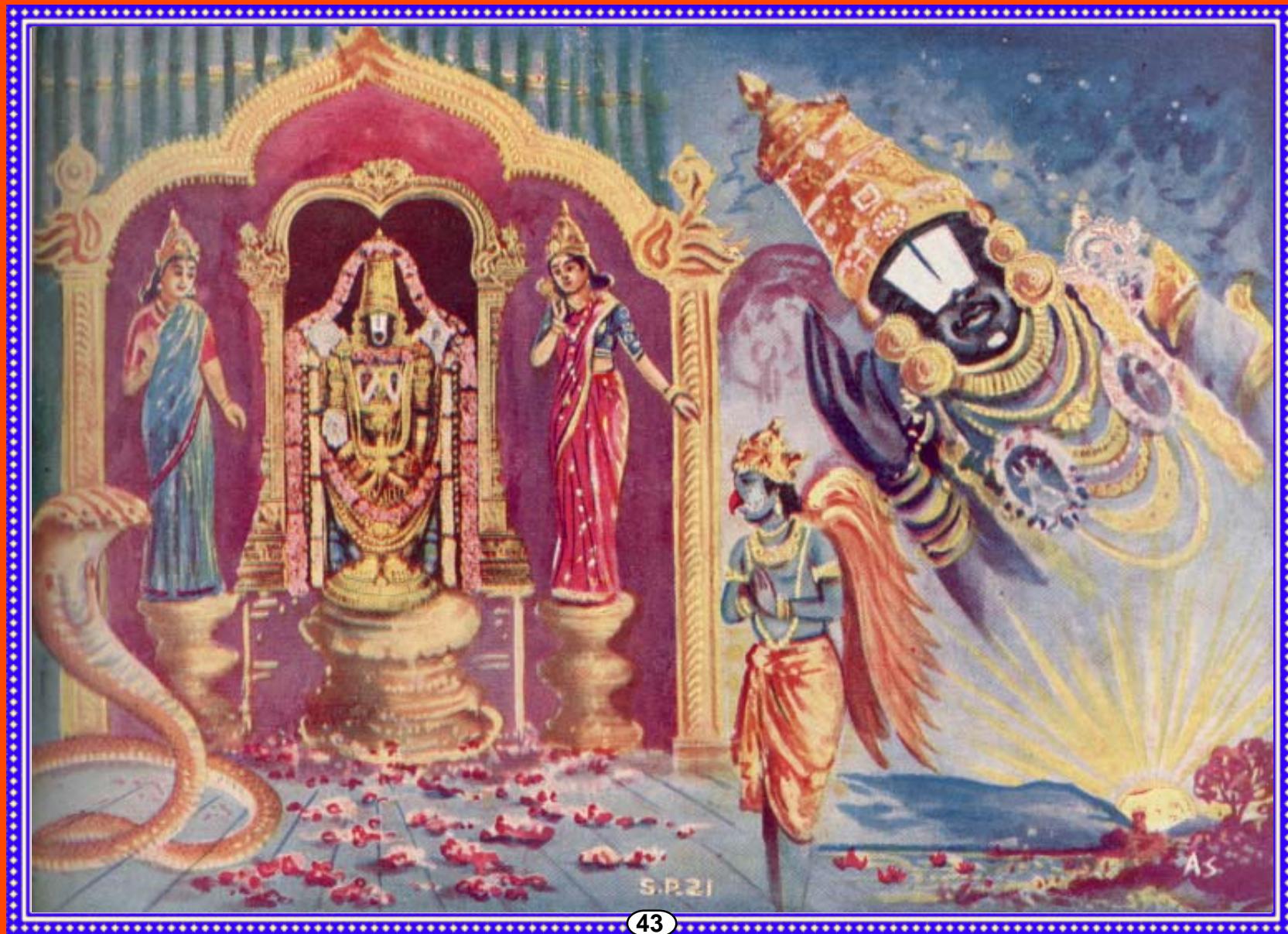
ಕ್ವದ್ಭೂತರಾಗ್ರ ಶಿಲರಾಣಿ ನಿರೀಕ್ಷಮಾಣಾಃ ।
ಸ್ವಾರ್ಥಾಪಂಥಪದಬೀಂ ಹರಮಾಂ ಶ್ರಯಂತಃ ॥
ಮತ್ಯಾ ಮನುಷ್ಯಭುವನೇ ಮತಿಮಾಶ್ರಯಂತೇ ।
ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟಬಾಜಲಪತೇ ! ತವ ಸುಪ್ರಭಾತಮ್ ॥ 20 ॥

ಈ ಭಾಲೋಕದಲ್ಲಿಯೇ ಮನುಷ್ಯರು ನಿನ್ನ ಅಲಯದ ಗೋಪುರ ಶಿಲರವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿಲೇ ಸ್ವಗ್ರಹ
ಮೋಕ್ಷಗಳ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ.

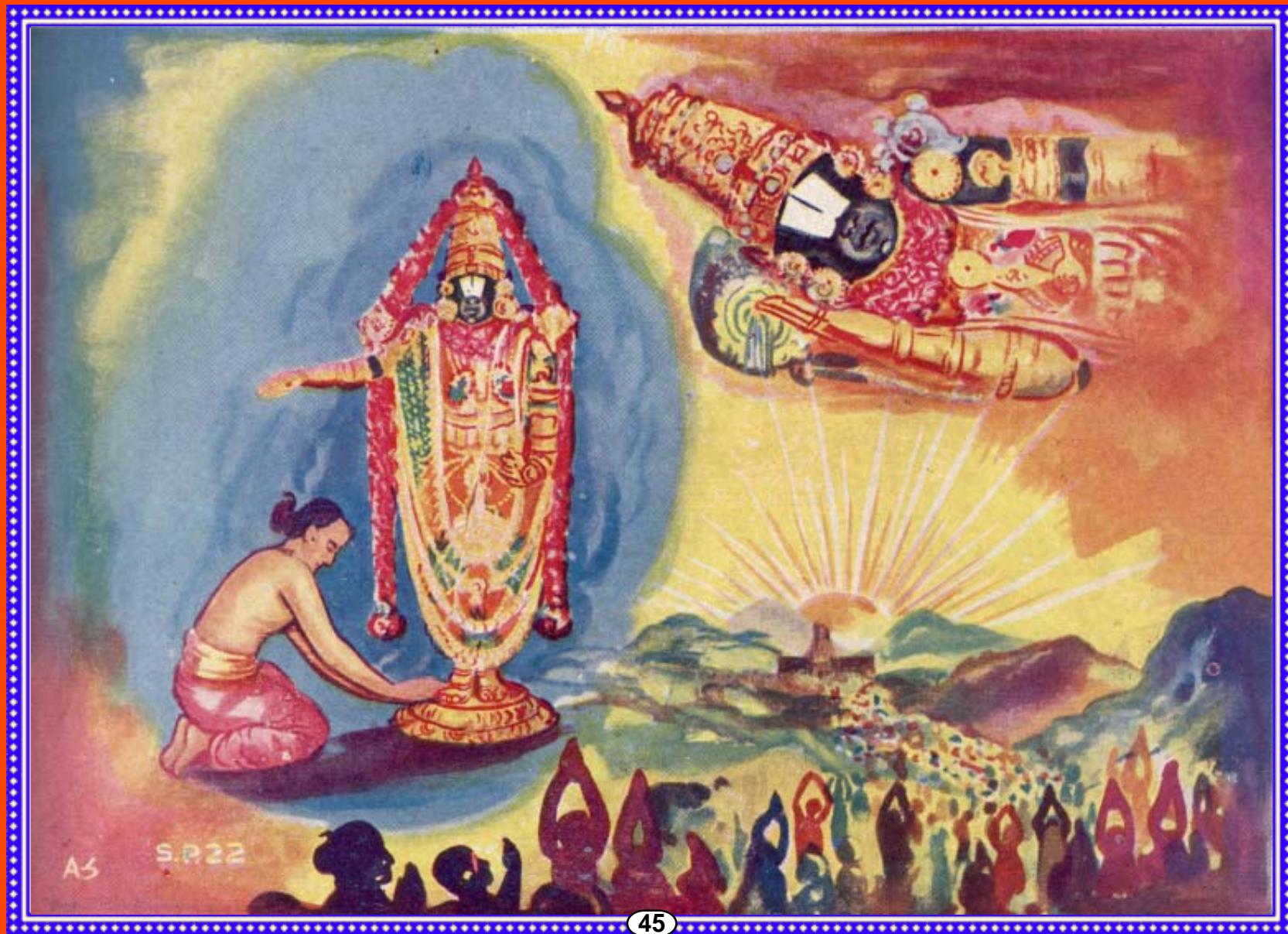
ಶ್ರೀ ಭೂಭಿನಾಯಕ ದಯಾದಿಗುಣಾಮೃತಾಬ್ಲೇ |
ದೇವಾದಿದೇವ ಜಗದೇಕ ಶರಣಾಮೂರ್ತೇ ||
ಶ್ರೀಮಸ್ತನಂತ ಗರುಡಾದಿಭರಜೆತಾಂಷ್ಟೇ |
ಶ್ರೀ ವೇಂಕಬಾಜಲಹತೇ ! ತವ ನುತ್ತಭಾತಪೂ || 21 ||

ಶ್ರೀದೇವಿ ಮತ್ತು ಭೂದೇವಿಯರ ಹತಿಯಾ, ದಯೆ ಚೊದಲಾದ ಅಮೃತದಂತಹ ಗುಣಗಳಿಗೆ
ನಾಗರದಂತೆ ಇರುವನೂ, ದೇವಾದಿದೇವನೂ, ಜಗತ್ತಿಗೆಲ್ಲ ರಕ್ಷಕ ಮೂರ್ತಿಯಾ, ಅನಂತ, ಗರುಡ,
ಬಿಷ್ಣುಕ್ಷೇಣರೇ ಚೊದಲಾದ ಸಿತ್ಯನೂಲಿಗಳಂದ ಹೂಜಿನಲ್ಪಣ ಹಾದಹಡ್ವಪುಷ್ಟವನೂ ಆದ
ಶ್ರೀ ವೇಂಕಬಾಜಲಹತೇ! ನಿನಗೆ ನುತ್ತಭಾತವಾಗೆ.

ಶ್ರೀ ಹದ್ವನಾಭ ಪುರುಷೋಲತ್ಮ ವಾಸುದೇವ |
 ವೈಕುಂಠ ಮಾಥವ ಜನಾದ್ಯನ ಜರ್ತಹಾಣೆ ||
 ಶ್ರೀವರ್ಣಚಹ್ನ ಶರಣಾಗತ ಹಾರಿಜಾತ |
 ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟಾಜಲಪತೇ ! ತವ ನುತ್ತಭಾಮ್ || 22 ||

ಕರುಳಬನ್ನು ನಾಭಿಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದವನೂ, ಪುರುಷರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೂ, ವನುದೇವ ಹುತ್ತನಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೂ,
 ನರವಾರ್ಯಾಸಿಯಾದ ವಾಸುದೇವ ಮೂರ್ತಿಯೂ, ವೈಕುಂಠನೂ, ಮಾಥವ (ಶ್ರಿಯಃಪತಿ)ನೂ, ಜರ್ತಹಾಣಿಯೂ,
 ಶ್ರೀವರ್ಣದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಅಂತಿತ ವಕ್ಷಣ್ಣಲ ಘಳಿಷ್ಟವನೂ, ಮೊರೆ ಹೊಕ್ಕುವಲಗೆ ಹಾಲಿಜಾತವೂ (ಬೇಕಾದುದನ್ನು
 ಕೊಡುವ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ) ಆದ ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟಾಜಲಪತೇ! ನಿನಗೆ ನುತ್ತಭಾತವು.

A5

S.P.22

ಕಂದರ್ಡರ್ಡರ್ಡರ್ ಸುಂದರ ದಿವ್ಯಮೂರ್ತೀ |
 ಕಾಂತಾಕುಜಾಂಬುರುಹಕುಷ್ಟಲಲೋಲದೃಷ್ಟಿ | |
 ಕಲಾಣ ನಿರ್ಮಲಗುಣಾಕರ ದಿವ್ಯಕಿರ್ತೀ |
 ಶ್ರೀಚೇಂಕರಾಜಲಪತ್ರ ! ತವ ಸುತ್ತಭಾಮ್ರ || 23 ||

ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅನದೃತನೆಸಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಮನ್ಯಧನ ದರ್ಶಾವನ್ನು ಪ್ರತಿಪ್ರತಿ ಮಾಡುವಂತಹ ಅರ್ಥಯ
 ಸುಂದರವೂ, ದಿವ್ಯವೂ ಮಂಗಳವೂ ಆದ ಮರಾಠಾಯುಳ್ಳವನೂ, ಕಾಂತೆಯಾದ ಶ್ರೀದೇವಿಯ ಕಮಲದ
 ಮೊಗ್ನಿಂತಹ ಕುಜಗಳಲ್ಲ, ಅನಕ್ತ ದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳ ವನೂ, ಹಲಿಶುಧಾವಾದ ನಮನ್ತ ಕಲಾಣ ಗುಣಾಕಾರನೂ,
 ದಿವ್ಯ ಕೀರ್ತಿಯುಳ್ಳವನೂ ಆದ ಶ್ರೀ ಚೇಂಕರಾಜಲಪತ್ರ ! ಸಿನಗೆ ಸುತ್ತಭಾತವು.

S.P. 23

A-SEENIL

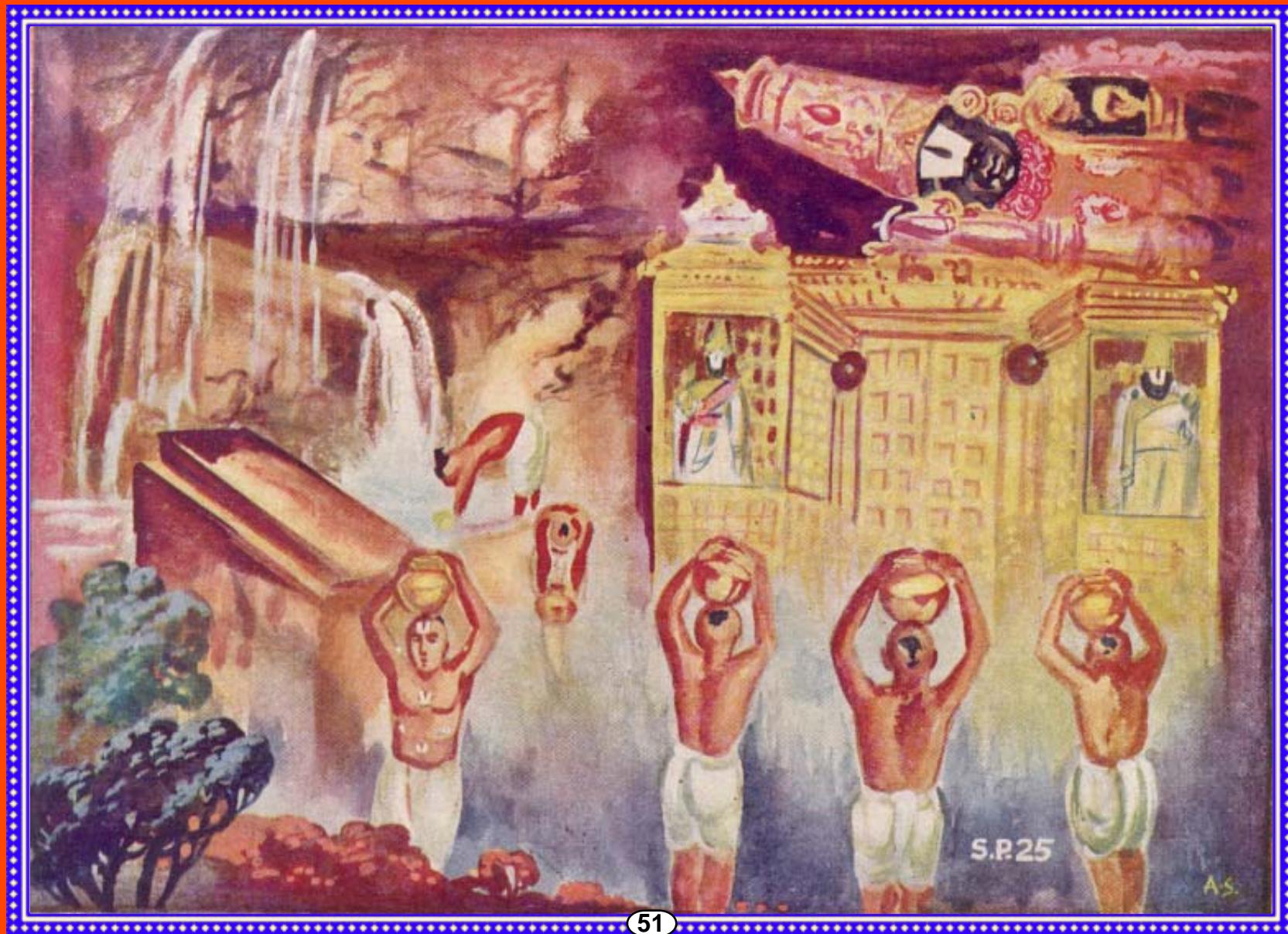
ಮಿನಾಕೃತೇ ! ಕಮರ! ಕೋಲ! ಸ್ಯಾಸಿಂಹ! ವರ್ಣಿನಾ!
 ನಾಮಿನಾ ಹರಷ್ಯಾಧ ತಪೋಧನ! ರಾಮಚಂದ್ರ !
 ಶೇಷಾಂಶರಾಮ! ಯದುನಂದನ !ಕಾಮರೂಪ !
 ಶ್ರೀವೇಂತಬಾಜಲಹತೇ ! ತವ ಸುತ್ತಭಾತಮ್ || 24 ||

ಹೀಡಿತರಾದ ನಜ್ಜನರ ಚೊರೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ, ಹರಮ ಕರುಣೆಯಿಂದ ಕೂಡಿ, ದುಷ್ಟ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿಯೂ,
 ಶಿಷ್ಟ ಹಲಹಾಲನೆಗಾಗಿಯೂ ಆಯಾ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಮೀನಿನ ಆಕೃತಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿಯೂ, (ವೇದೋದ್ವಾರಕಾಗಿ)
 ಆವೇಯಾಗಿಯೂ, ವರಾಹಚೂರ್ಮಿಯಾಗಿಯೂ, ಭಕ್ತವತ್ಸಲನಾದ ಸರಸಿಂಹನಾಗಿಯೂ,
 ಬಾಳಭಂಜಕನಾದ ವಾಮನನಾಗಿಯೂ, ದುಷ್ಟ ಕ್ಷತಿಯ ದಮನನಾದ ಪರಶುರಾಮ ನಾಗಿಯೂ, ವಾಂಣತ
 ಫಲಪ್ರದಾತನಾದ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರಮಾತ್ರಯಾಗಿಯೂ, ದುಷ್ಟರೆಂಬ ಗಜಗಳಿಗೆ ಸಿಂಹಹ್ರಾಯನಾದ ಶೇಷಾಂಶ
 ನಂಭಾತನಾದ ಬಲರಾಮನಾಗಿಯೂ, “ಪುಂನಾಂ ಚೋಹನರೂಹ”ನಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಾಗಿಯೂ, ಮುಂದೆ
 ಅವತರಿಸುವ ಪ್ಲೇಜ್ಜರನ್ನು ಮೂರ್ಖೆಗೊಳಿಸುವ ಕಾಮರೂಪನಾಗಿಯೂ, ಇನ್ನು ಅನೇಕ ರೂಪಗಳಲ್ಲ
 ಅವತರಿಸಿದವನೂ ಆಗಿರುವ ಶ್ರೀ ವೇಂತಬಾಜಲಹತೇ! ನಿನಗೆ ಸುತ್ತಭಾತವು.

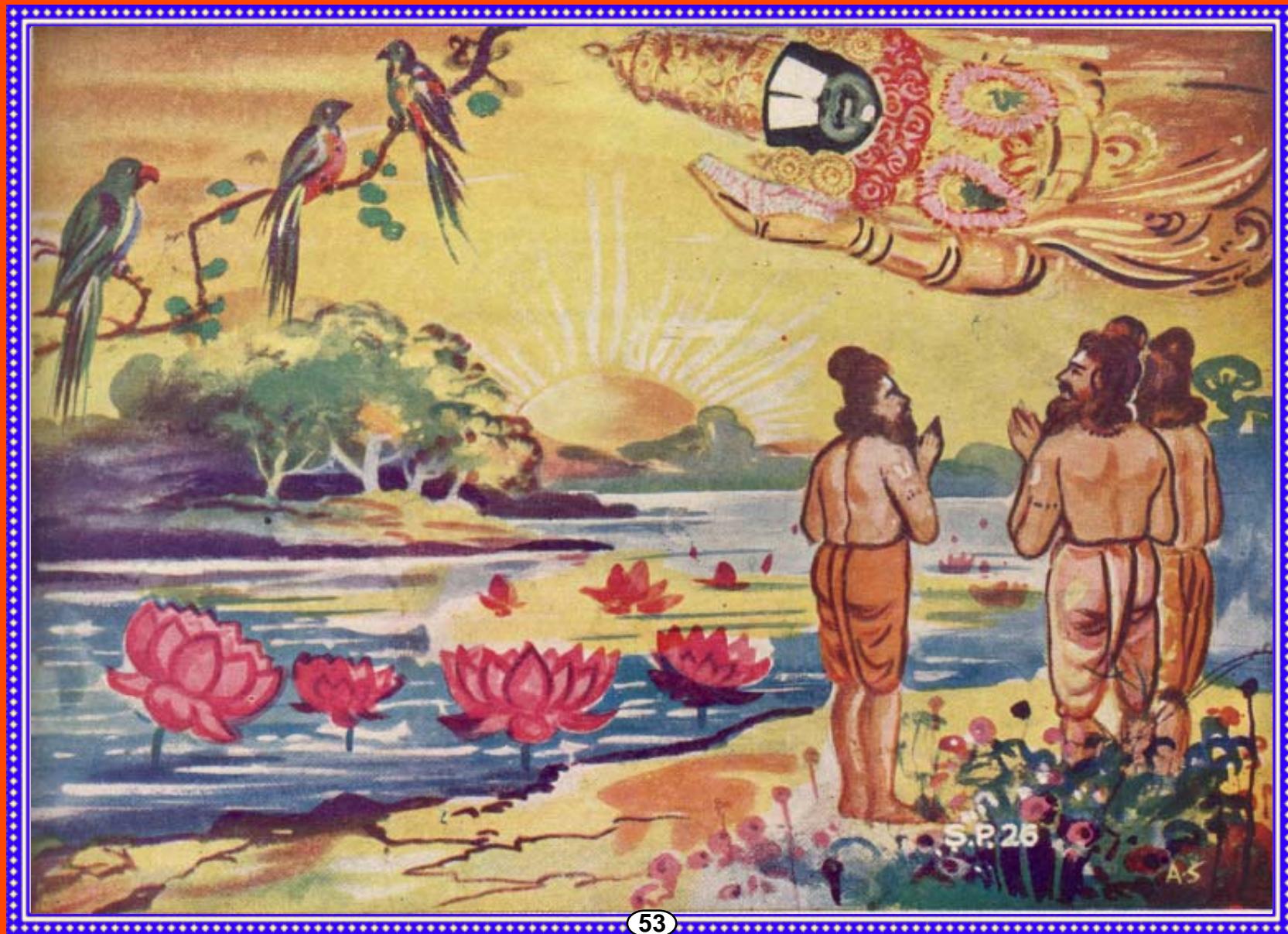
ಏಲಾಲವಂಗ ಘನಸಾರಸುಗಂಧಿ ತೇಥೆಂ !
 ದಿವ್ಯಂ ವಿಯಕ್ತಿರಿತಿ ಹೇಮಫಲೀಷ್ ಪ್ರಾಣಮ್ ||
 ಧೃತ್ಯಾಕದ್ಯ ವೃದಿಕತ್ತಿಖಾಮಣಯಃ ಶ್ರುತ್ಯಾಖ್ಯಾ |
 ಸ್ತಿಷ್ಟಂತೇ ವೇಂಕರ್ಪಷತೇ ! ತವ ನುತ್ತಭಾತಮ್ || 25 ||

ಏಲಕ್ಕಿ, ಲವಂಗ, ಹಜ್ಜೆಕಪ್ರಾಣರ, ಕೇಳನಲಿಯೇ ವೊದಲಾದ ಹಲಮಳ ದ್ರವ್ಯಗಳಿಂದ ನುಗಂಥಯುತ್ಪಾದ
 ದಿವ್ಯವೂ ಆದ ‘ಆಕಾಶಗಂಗೆ’ಯ ತೇಥೆಂವನ್ನು ನುವಣ ಕುಂಭಗಳಲ್ಲ ತುಂಜಿಕೊಂಡು ಬಂದು, ವೃದಿಕ
 ಶೈಂಕರು ನಂತಾಷ್ಣಜಿತ್ತರಾಗಿ ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯ ದಶನಕ್ಕಾಗಿ ಕಾದು ನಿಂತಿರುವರು. ಆದುದಲಂದ
 ಶ್ರೀ ವೆಂಕರಾಜಲಹತೇ! ನಿನಗೆ ನುತ್ತಭಾತವು.

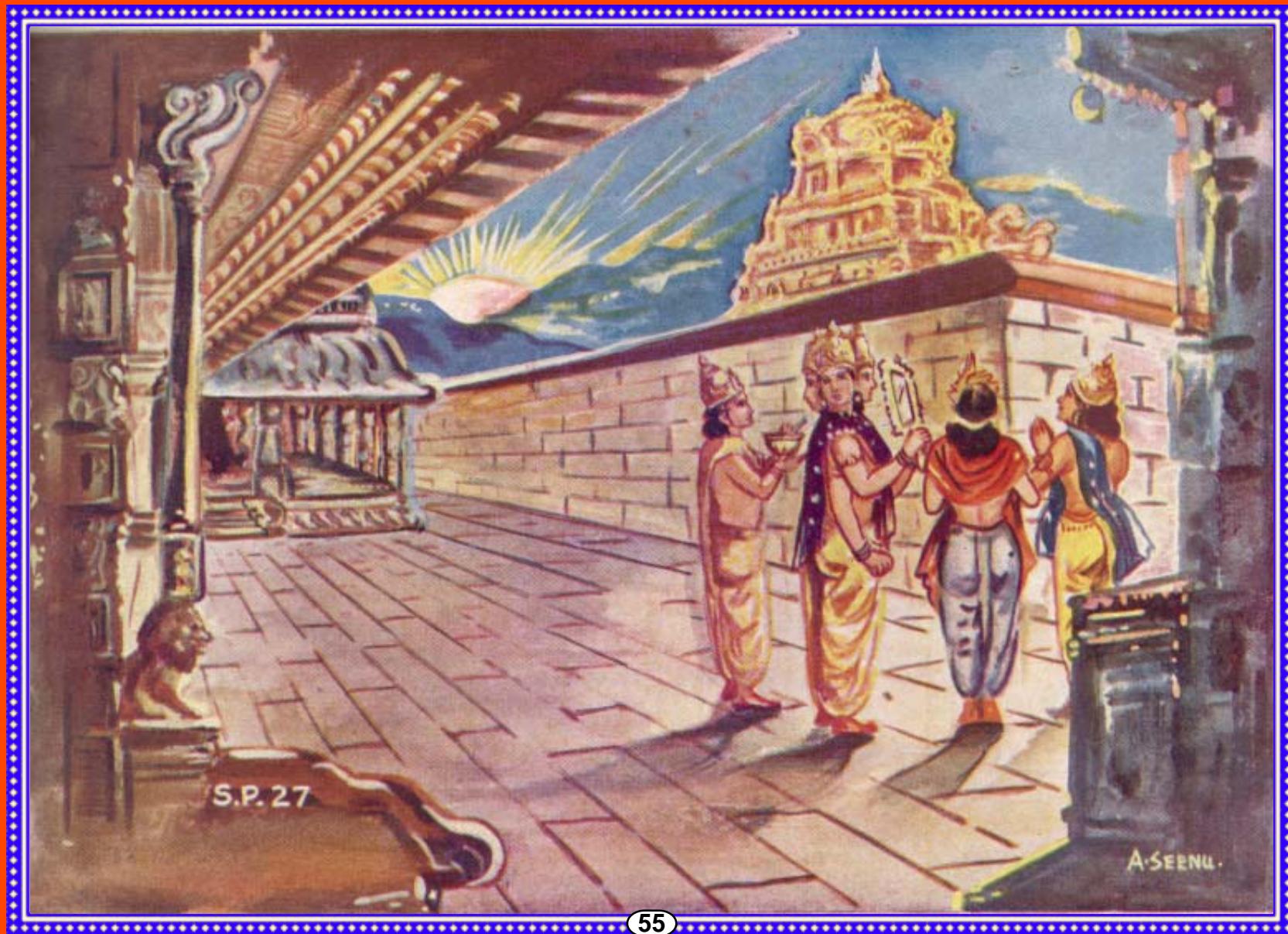
ಭಾನ್ಯಾನುದೇತ ಬಿಕಜಾನಿ ಸರೋರುಹಾಣಿ ।
 ಸಂಪೂರ್ಣಯಂತಿ ನಿನದ್ಯೈ ಕರುಭೋ ವಿಹಂಗಾಃ ॥
 ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವಾಸ್ತವತ್ ಮಧಿತ ಮಂಗಳಾಸ್ತೇ ।
 ಧಾಮಾಶ್ರಯಂತಿ ತವ ಪೇಂಕಟ ! ಸುಪ್ರಭಾತಮ್ ॥ 26 ॥

ಹೊಯ್ಯನು ಉದಿನುತ್ತಿರುವನು, ಕಮಲಗಳು ಬಿಕಾನಗೇಳ್ಳುತ್ತಿರುವುವು; ಹಸ್ತಿಗಳು ಕಲಕಲ
 ಮಧುರವಾದ ತಮ್ಮ ದ್ವಿಂದಿಗಳಿಗಿಂದ ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಮೊಳಗಿಸುತ್ತಿರುವವು ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವರೂ ಒಂದೇ ನಮವಾಗಿ
 ಮಂಗಳಾಶಾನನ ಗೈಯುತ್ತ ಸಿನ್ನ ನೇವಾಕಾಂಕ್ಷಿಗಳಾಗಿ ಆಲಯದ ಸುವಣಂಡ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಸಿಂತಿರುವರು.
 ಓ! ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಿನಗೆ ಸುಪ್ರಭಾತವು.

ಬ್ರಹ್ಮಾದಯ ಸ್ವರಪರಾಸ್ ಮಹಂತಯೇನ್ತೇ ।
ಸಂತಸ್ಸನಂದನ ಮುಖಾನ್ತ್ವಧ ಯೋಗಿವಯಾಃ ॥
ಧಾರ್ಮಾಂತಿಕೇ ತವ ಹಿ ಮಂಗಳವಸ್ತುಹನ್ತಾಃ ।
ಶ್ರೀವೇಂಕಟಾಜಲಪತೇ! ತವ ಸುತ್ತಭಾತಮ್ ॥ 27 ॥

ಬ್ರಹ್ಮನೇ ಹೊದಲಾದ ದೇಹಶ್ರೀಷ್ಠರೂ, ಪ್ರಹಿಂಧರಾದ ಮಹಂತಿಗಳೂ, ನನಕನನಂದನಾದಿ ಯೋಗಿಗಳು
ನಿನ್ನ ಆಲಯದ ನಬ್ಬಿಲೆಡಲ್ಲ ಮಂಗಳ ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ತಂದು ನಿನ್ನ ಸೇವಾಕಾಂತ್ಸಿಗಳಾಗಿ ನಿಂತಿರುವರು.
ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟಾಜಲಪತೇ! ನಿನಗೆ ಸುತ್ತಭಾತಮ್.

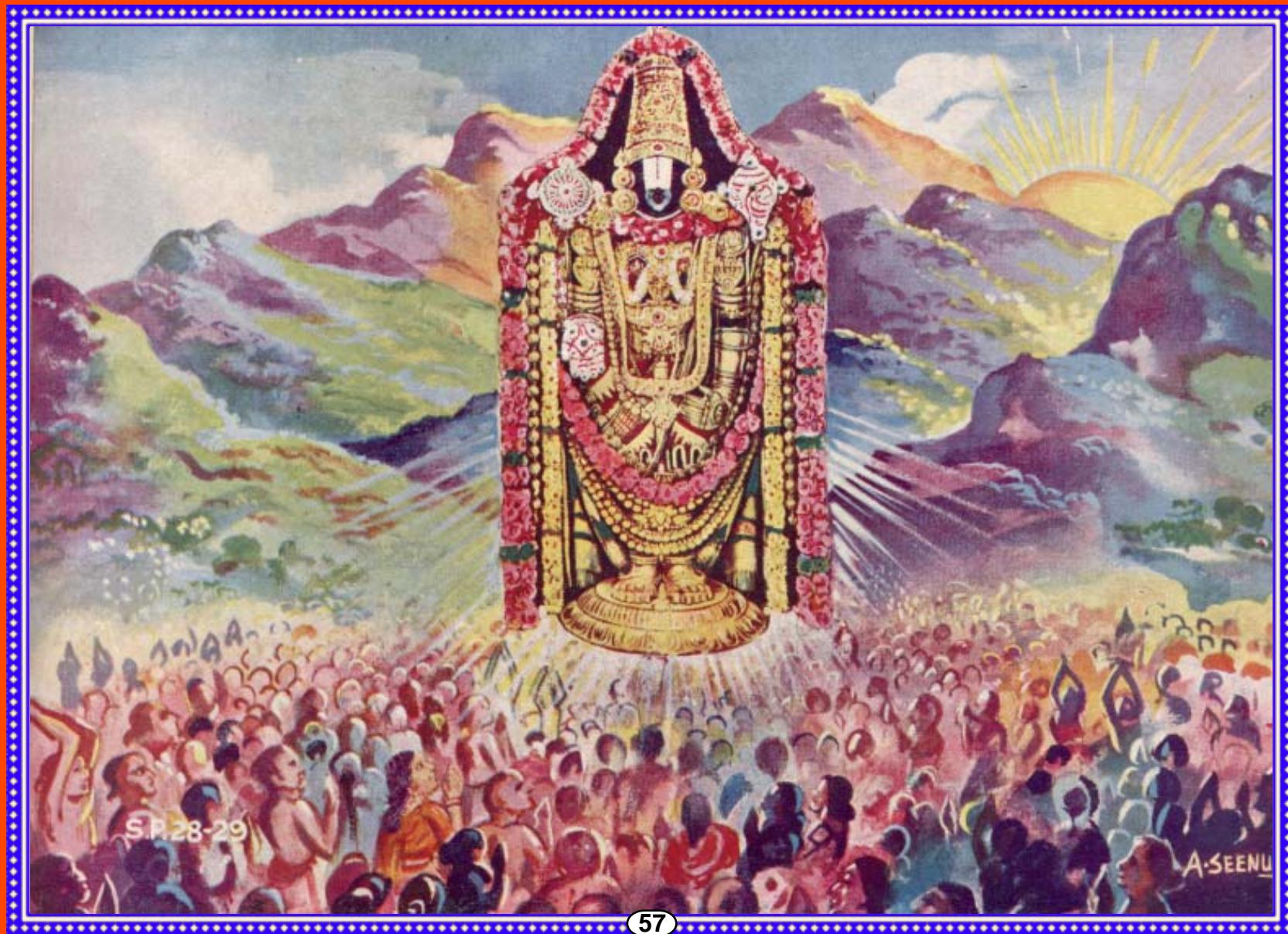

ಲಕ್ಷ್ಮೀನಿವಾಸ ನಿರವದ್ಯ ಗುಣೈಕಸಿಂಹೋ |
 ಸಂಸಾರ ನಾಗರಸಮುತ್ತರಣೈಕನೇತೋ ||
 ವೇದಾಂತವೇದ್ಯ ನಿಜಪ್ರೇಭವ ಭಕ್ತಭೋಗ್ಯ |
 ಶ್ರೀವೇಂಕಟಾಚಲಪತೇ ! ತವ ಸುಪ್ರಭಾತಮ್ || 28 ||

ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೇ ನಿರ್ಯಾವಾಸನಾನವಾಗಿಯೂ, ನಿರ್ಯಾವೂ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವೂ ಆದ ನಮಸ್ತ ಕಲಾಧಾರಣಾಗಳಿಗೆ
 ಆಕರ್ಣಾ, ಪ್ರಪಂಚವೆಂಬ ವಾಹಾನಾಗರವನ್ನು ದಾಖಲುದರಿಳಿ ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ
 ನೇತುವೆಯೂ, ವೇದಾಂತಗಳಿಂದ ತಿಜಯಲ್ಪಡುವ ಪ್ರೇಭವವುಳ್ಳವನೂ, ಭಕ್ತಲಿಗೆ ಭೋಗ್ಯನೂ ಆಗಿರುವ
 ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟಾಚಲಪತೇ! ನಿನಗೆ ಸುಪ್ರಭಾತವು.

ಇತ್ಥಂ ವೃಷಾಜಲಪತೇರಿಹ ಸುಪ್ರಭಾತಮ್ |
 ಯೇ ಮಾನವಾ ಪ್ರತಿದಿನಂ ಹರಿತಂ ಪ್ರಪೃತ್ರಾ ||
 ತೇಙಾಂ ಪ್ರಭಾತಸಮಯೇ ಸ್ವಾಪರಂಗಭಾಜಾಂ |
 ಪ್ರಜ್ಞಾಂ ಹರಾಧ್ರ ಸುಲಭಾಂ ಹರಮಾಂ ಪ್ರಸೂತೇ || 29 ||

ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟಾಚಲಾಧಿಶನ ಇಂತಹ ಸುಪ್ರಭಾತ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ನೆನಹಿನಲ್ಲಿಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಪ್ರತಿದಿನವೂ
 ಬೆಳಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಹಲಹಿತ ಅಭಾಯನಿಷ್ಠಕೊಳ್ಳುವರೋ ಅವಲಿಗೆ ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟೀಶನು ಹರಿಮ
 ಹವಿತ್ರವೂ, ಹರಿಧ್ಯ (ವೇದಾಂತವಿಧ್ಯ)ಯ ಅಧ್ಯಾತ್ಮನ್ನು ತಿಜನುವುದರಿಳಿ ಸುಲಭವೂ, ಆದ ಪ್ರಜ್ಞೀಯನ್ನು
 ಅತಿಶಯವಾಗಿ ಕರುಣಿಸುತ್ತಾನೆ.

S.P.28-29

A.SEENU

ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟೆಶ ಸ್ವಾಲೋಮ್

ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟೆಶ ಪ್ರಾಚ್ಯಃ

ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟೆಶ ಮಂಗಳಾಶಾಸನಮ್

ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟೆಶ ಸ್ವಾಮಿ

ಕರುಳಾತುಜ್ಜೊಜುಕಕುಂತುಮತೋ
ನಿಯತಾರುಣಿತಾತುಲನಿಳತನೋ |
ಕರುಳಾಯತಲೋಜನ ಲೋಕಪತೇ
ವಿಜಯ ಭವ ವೇಂಕಟಶೈಲಹತೇ || 1 ||

ಯಾವ ಶ್ರೀದೇವಿಯ ಜಿಹ್ವೆದಿಂದ ಹರಾಕ್ಕರಬಾದ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ನಿಣಣಿಲು ತಾತ್ಪ್ರಕರು ಸಮರ್ಥರಾಗುವರೇಂದ್ರ,
ಅದೇವಿಯ ವಕ್ಷಪ್ರದೇಶದ ಅಂಗರಾಗದಿಂದ ಅನವರತಪೂರ್ವ. ಅರುಣವಣದಿಂದ ಶೋಭನುವ ನಿಳಮೆಷದಂತಹ
ಶಿಲೀರದವನೂ, ಕರುಳ ದಳದಂತಹ ಬಿಳಾಲ ನೇತ್ರದವನೂ, ನಂಬಿನ್ನ ಲೋಕಗಳ ಅಧಿಹತಿಯೂ ಆದ ಶ್ರೀವೇಂಕಟೆಶ!
ನಿನು ನವೋದಯಕ್ಕಾಣಿಯ! ಪುರಣೋತ್ತಮನಾಗಿಯ.

ಸರ್ಜಮುಂಬಿ ಶಖ್ಯಾಲ ಹಂಜಮುಂಬಿ -
ಪ್ರಮುಖಾಳಿಲದ್ವಿಪತ್ವಾಂಶಮಣಿ |
ಶರಣಾಗತವನ್ನಲ ನಾರನಿಧಿ
ಹರಿಹಾಲಯ ಮಾಂ ವೃಷಭೈಲಹತೇ || 2 ||

ಹುತಮುಂಬಿನಾದ ಬ್ರಹ್ಮ ಆರು ಮುಲಗಳುಳ್ಳ ಕುಮಾರನ್ನಾಬಿ, ಬಾದು ಮುಲಗಳುಳ್ಳ ಶಿಶ್ಯರನೇ ಮೊದಲಾದ
ನಂಬಿನ್ನ ದೇವತೆ ಗಳಿಗೂ ಶಿರೋಮಣಿಯಾಗಿಯೂ, ಶರಣಾಗತರಾದವರಳ್ಳ ವಾಕ್ಯಲ್ಯಾಪಿಳ್ಳವನಾಗಿಯೂ
ಶಾಯಿಸಿಧಿಯಾಗಿಯೂ ಇರುವ ವೃಷಭೈಲಹತಿಯಾದ ವೇಂಕಟೆಶ! ನನ್ನನ್ನ ಹಲಿಹಾಲನು.

ಅಲಿವೇಲತಯಾ ತಪ ದುರ್ಬಿಂಜಕ್ಕೆ -

ರನುವೇಲಕೃತ್ಯೇರಹರಾಧಾಶತ್ಯೈ ।

ಭರಿತಂ ತ್ವರಿತಂ ವೃಷ್ಟಿಲಹತೇ

ಪರಯಾ ಕೃಷಯಾ ಹರಿಹಾಹಿ ಹರೇ ॥ 3 ॥

ನಾನು ಮಾಡಿರುವ ಅಹರಾಧಗಳು ಗಣನಾತೀತವಾದವು. ಆದುದಲಂದಲೇ ಸಿಸ್ಯಿಂದ ನಹಿನಲೂ ಕಷ್ಟವಾದವು. ಅಂತಹ ಅಹರಾಧಗಳಿಂದ ತುಂಜಿಕೊಂಡಿರುವ ನನ್ನನ್ನು ಹೇ ವೃಷಾಜಲಹತೇ, ಹರೇ ! ಈಲ ಬಿಂಬ ಮಾಡದೆ ಹರಮ ಕರುಣೆಯಿಂದ ಕಾಖಾಡು.

ಅಧಿವೇಂಕಟಶೈಲಮುದಾರಮತೇ -

ಜ್ಞಾನತಾಭಿಮತಾಧಿಕರ್ದಾನರತಾತ್ ।

ಹರದೇವತಯಾ ಗದಿತಾಸ್ಮಿಗಮ್ಯೈ

ಕಮಲಾದಯತಾನ್ವಿತರಂ ಕಲಯೇ ॥ 4 ॥

ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟಾಜಲದಲ್ಲಿ ವಾನರಸೀಕರಾಗಿ, ಹರಚೌದಾಯದಿಂದ ಕೂಡಿ ಜನತೆಯ ಅಭಿಮತಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅಧಿಕವಾಗಿ ದಾನಶೀಲನಾಗಿರುವ, ಶ್ರುತಿಗಳಿಂದ ಹರದೇವತೆ ಎಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಶ್ರಿಯಃ ಹತಿಯಾದ ಶ್ರೀಮನ್ಮಾರಾಯಣನನ್ನು ಜಣ್ಣ ಮತ್ತೆ ಯಾರನ್ನು ಆಶ್ರಯನುಪುರುದಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀವೇಂಕಟೇಶ್ವರ ಸ್ವರೂಪದಿಂದಿರುವ ಶ್ರೀಮನ್ಮಾರಾಯಣನೇ ನನಗೆ ಆಶ್ರಯದೆಂದು ಇದರ ಅಥವಾ

ಕಲವೇಣುರವಾವಶಗೋಳಜವಧೂ -

ಶತಕೋಳಿವೃತಾತ್ರ ಸ್ವರಕೋಳಿನಮಾತ್ರ |

ಹ್ರತಿವಲ್ಲಬಿಕಾಜಮತಾತ್ಮಿಂದಾತ್ರ |

ವಸುದೇವಸುತಾನ್ತಿ ಹರಂ ಕಲಯೇ || ५ ||

ಅವ್ಯಕ್ತ ಮಧುರವಾದ ಕೊಳಿಲನ ಮಧುರವಾದ ದ್ವಿನಿಯಿಂದಲೇ ವಶಿಭೂತರಾದ ಅಹಲಿಬಿತ ಗೋಳಜವಿತೆಯಲಂದ ನುತ್ತಿವಲಯಲ್ಪಣಿವನು, ಕೊಣಿ ಮನ್ಯಾಧರ ಲಾವಣ್ಯಪುಷ್ಟಿವನು, ಹ್ರತಿ ಗೋಳಿಯಲಗೂ ಅಭಿಮತನಾಗಿಯೂ, ಎಲ್ಲಾಲಗೂ ಸುಖವನ್ನು ಕೊಡುವವನಾಗಿಯೂ ಇರುವ ವಸುದೇವ ನುತನಾದ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನಲ್ಲದೆ ನಾನು ಮತ್ತೆ ಯಾರನ್ನೂ ಧ್ವನಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಅಭಿರಾಮಗುಣಾಕರ ದಾಶರಥೇ |

ಜಗದೇಕದ್ವನುಧರ ಧಿರಮತೇ |

ರಘುನಾಯಕ ರಾಮ ರಮೇಶ ವಿಭೋ |

ವರದೋ ಭವ ದೇವ ದಯಾಜಲಧೇ || ६ ||

ಹಿಂದಿನ ಹದ್ಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶ್ವರನನ್ನು ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣವತಾರದ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಿದ ಈ, ಇಲ್ಲಂದ ಮುಂದೆ ಮಾರು ಹದ್ಯಗಳಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮಾವತಾರದ ಗುಣಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾನೆ. ದಶರಥ ತುತನಾಗಿಯೂ, ನಕಲ ಕಲ್ಯಾಣ ಗುಣಗಳನ್ನು ಆಕರಣಾಗಿಯೂ, ನಮನ್ತ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಏಕಮಾತ್ರ ಧನುಧಾರಿಯಾಗಿಯೂ, ಲೋಕೇಕ ವಿರನಾಗಿಯೂ, ರಘುವಂಶವೆಂಬ ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ನಾಯಕಮಣಿಯಾಗಿಯೂ, ರಾಮ - ಎಂಬ ಜಗನ್ನಂಗಳ ನಾಮಧೇಯಪುಷ್ಟಿವನಾಗಿಯೂ ಶಿಯಃಪತಿಯಾಗಿಯೂ, ಕರುಣಾ ನಮುದ್ರನಾಗಿಯೂ ಇರುವ ದೇವ ದೇವ! ಹ್ರಷ್ಟನಾಗು.

A.S

ST.5

ಅವನೀತನಯಾ ಕಮನೀಯಕರಂ
 ರಜನೀಕರಜಾರು ಮುಖಾಂಬುರುಹರ್ಮ್ |
 ರಜನೀಜರರಾಜತಮೋಳಿಹಿರಂ
 ಮಹನೀಯ ಮಹಂ ರಘುರಾಮಮಯೇ ॥ 7॥

ಸೀತಾದೇವಿಯ ಸಂಹಕ್ತದಿಂದ ಮನೋಹರನೂ, ಜಂಗ್ರನಂತೆ ಆಹ್ಲಾದಕರವಾದ ಮುಖ ಕಮಲಪುಷ್ಟಿವನೂ,
 ರಾಕ್ಷಸ ರಾಜನೆಂಬ ಅಂಥಕಾರಕ್ಕೆ ನೂಯ್ಯನೂ, ಮಹಾಮಹಿಮನೂ ಆಗಿರುವ ರಘುರಾಮನನ್ನು ರಕ್ಷಕನನ್ನಾಗಿ
 ಆಶ್ರಯನುತ್ತೇನೆ.

ಸುಮುಖಂ ಸುಹೃದಂ ಸುಲಭಂ ಸುಲದಂ
 ಸ್ವಾಸುಜಂ ಜ ಸುಕಾಯಮಂಭಾಷಿರ್ಮ್ |
 ಅಪಹಾಯ ರಘೋಧ್ವಂಹ ಮನ್ಯಮಹಂ
 ನ ಕಥಂಜನ ಕಂಜನ ಜಾತು ಭಜೇ ॥ 8॥

ಶ್ರೀರಾಮನು ಸುಂದರಮೂರ್ತಿ ಸುಮುಖ; ಸರ್ವಲೋಕ ಸುಹೃತ್ತೋ; ಭಕ್ತುಲಿಗೆ ಸುಲಭ ; ಶಾಶ್ವತ ಸುಲವನ್ನು
 ಸೀಡುವವನು; ಒಳ್ಳೆಯ ಸಹೋದರರುಷ್ಟಿವನು ಅಥವಾ ಭೂತೃಪ್ರೇಮದ ಸಜೀವ ಮೂರ್ತಿ; ವ್ಯಧವಾಗದಂತಹ
 ಶರನಂಧಾನಪುಷ್ಟಿವನು. ಇಂತಹ ಅಪಧ್ವಂಧಪೂರ್, ಅನಾಥ ರಕ್ಷಕನೂ ಆದ ಶ್ರೀರಾಮಜಂಗ್ರನನ್ನು ಜಯಿಸುತ್ತೇ ಯಾರನ್ನೂ
 ಎಂದಿಗೂ ನಾನು ಆಶ್ರಯನುಪುದಿಲ್ಲ.

ಬಿನಾ ವೇಂಕಟೆಶಂ ನ ನಾಥೋಽ ನ ನಾಥಃ
 ಸದಾ ವೇಂಕಟೆಶಂ ಸ್ವರಾಮಿ ಸ್ವರಾಮಿ ।
 ಹರೇ ವೇಂಕಟೆಶ ಪ್ರಸಿಂದ ಪ್ರಸಿಂದ
 ಶ್ರಿಯಂ ವೇಂಕಟೆಶ ತ್ರಯಜ್ಞ ತ್ರಯಜ್ಞ ॥ 9॥

ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟೆಶನನ್ನು ಜಿಫ್ಟರೆ ಬೇರೆ ರಕ್ಷಕಲಲ್ಲ. “ಕಲ್ಲಾ ವೇಂಕಟ ನಾಯಕಃ” ಎಂಬಂತೆ ಈ ಕಲ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯಂತೂ ಶ್ರೀವೇಂಕಟೆಶನೇ ಉತ್ತಾರಕನು. ಆದುದಲಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲೆ ವೇಂಕಟೆಶನೇ ! ಯಾವಾಗಲೂ ಸಿನ್ನನ್ನು ನ್ಯಾಲಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಅಹಂ ದೂರತಸ್ತೇ ಹಡಾಂಭೋಜಯಗೃ -
 ತ್ರಣಾಮೇಜ್ಞಯಾರ್ಕಗೃ ಸೇವಾಂ ಕರೋಮಿ ।
 ಸಕೃಪ್ಯೇವಯಾ ಸಿಕೃ ಸೇವಾಫಲಂ ತ್ವಂ
 ತ್ರಯಜ್ಞ ತ್ರಯಜ್ಞ ತ್ರಭೋಽ ವೇಂಕಟೆಶ ॥ 10 ॥

ದ್ಯಾವಹಾಲಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ದಿವ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರವಾಸಿಯಾದ ಸಿನ್ನ ನಾಸ್ಮಿಧ್ಯದಿಂದ ನಾನು ಬಹು ದೂರದಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೂ ಸಿನ್ನ ಹಾದಹದ್ಯಯಿಗೃವನ್ನು ವಂದಿನುವ ಅಹೇಕ್ಷಿಯಿಂದ ಸಿನ್ನನ್ನು ನಬ್ರಹಿಸಿ, ಸಿನ್ನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲೆ ಹರಚು ಕರುಣಾಳುವಾದ ವೇಂಕಟೆಶನೇ? ನಾನು ಶತ್ರುಯಿದ್ದಂತೆ ಸಿನ್ನ ನಾಸ್ಮಿಧ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಯತ್ತಿಂಜಿತ್ತೋ ಸೇವೆಯನ್ನು ಒಂದೇ ಒಂದು ನಾಲು ನಡೆಸಿದರೂ, ಸಿಕೃ ಸೇವಾಫಲವನ್ನು ನನಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸು.

ಅಜ್ಞಾನಿನಾ ಮಯಾ ದೋಷಾ
 ನಶೀಳಾನಾ ವಿಹಿತಾನಾ ಹರೇ ।
 ಕ್ಷಮಣ್ಣ ತ್ವಂ ಕ್ಷಮಣ್ಣ ತ್ವಂ
 ಶೇಷಶ್ಯೇಲಶಿಖಾಮಣೇ ॥ 11 ॥

ಭಕ್ತನೂ ಈ ನೆತ್ರಾತ್ಮವನ್ನು ಮುಗಿನುತ್ತಾ ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಭಗವಂತನಿಂಳ ಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ಯಾಚಿನುತ್ತಾನೆ. ಶೇಷಶ್ಯೇಲ ಶಿಖಾಮಣಿ ಯಾದ ಶ್ರೀವೇಂಕಟೆಶ! ನಾನು ಅಜ್ಞಾನಿ, ಸೇವೆ ಮಾಡುವ ಸೆಹದಲ್ಲ ಯಾವ ಯಾವ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುತ್ತೇನೋ ನನಗೆ ತಿಳಿಯಿದು. ಹರಚುಕಾರಣಿಕನಾದ ಸೀನು ನನ್ನ ಅಪರಾಧಗಳಿಲ್ಲವನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸು.

ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶ ಪ್ರಹ್ಲಿಂ

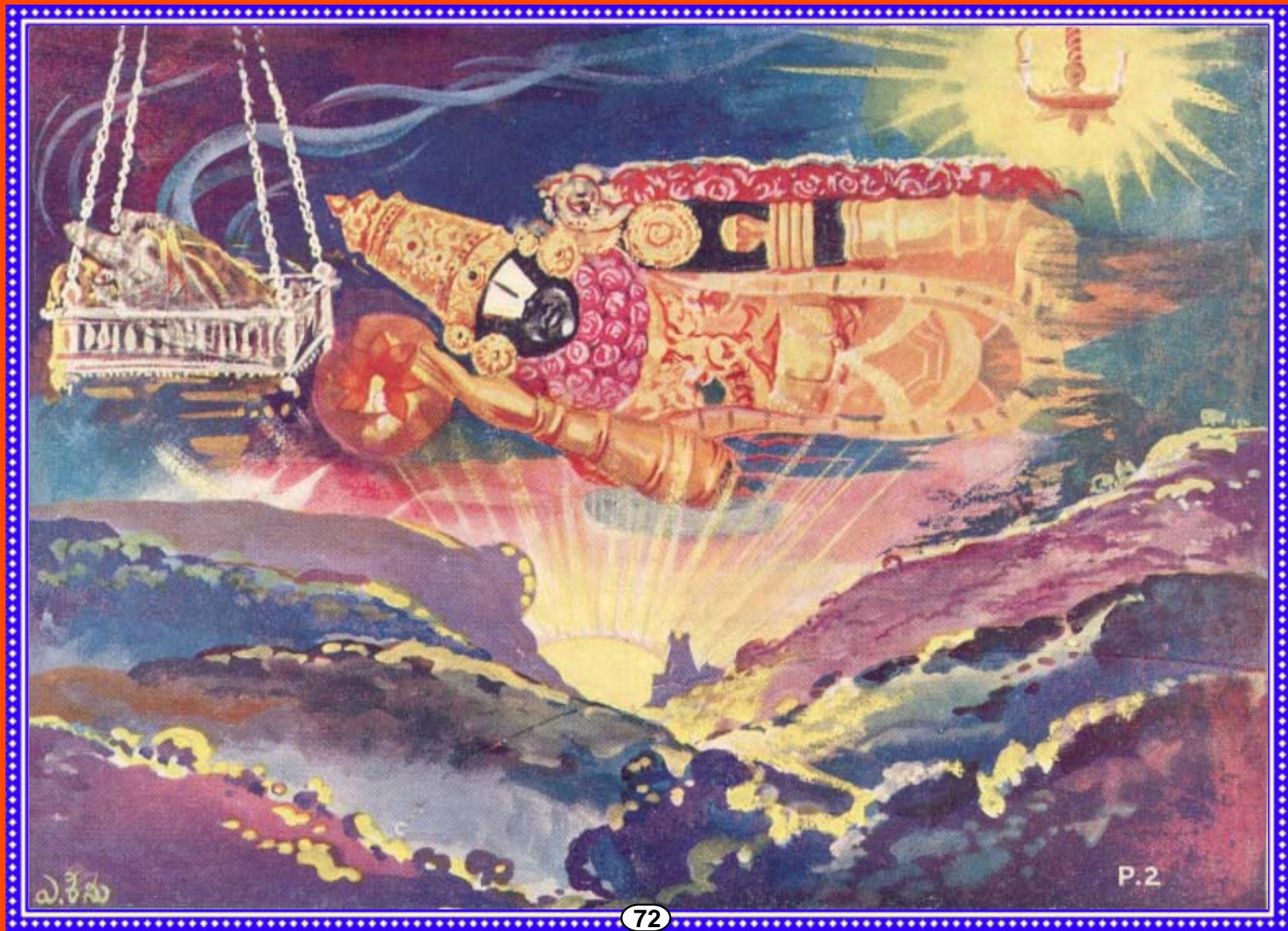
ಕರ್ಣಾನಾಂ ಜಗತೋಽಸ್ಯ ವೇಂಕಟಪತೇ
ವಿಷ್ಣೋಃ ಹರಾಂ ತೈಯಸೀಂ ।
ತದ್ವಕ್ಷ ಸ್ಥಲಸಿತ್ಯವಾನರಸಿಕಾಂ
ತತ್ ಕ್ಷಾಂತಿ ನಂವರ್ಥಾನಿಂದು ।
ಹದ್ವಾಲಂಕೃತ ಹಾಣಿಪಲ್ಲವಯುಗಾಂ
ಹದ್ವಾಸನಸಾಧಾಂ ಶ್ರಿಯಂ
ಬಾತ್ಸಲ್ಯಾದಿಗಮೋಽಜ್ಞ ಲಾಂ ಭಾಗವತೀಂ
ವಂದೇ ಜಗನ್ನಾತರಮ್ ॥ 1 ॥

ಈ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಅಧಿಲ್ಭೂತಯೂ, ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟಾಚಲಪತಿಯ ಹರಮು ತೈಯಸಿಯೂ, ಆತನ ವಕ್ಷಃಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ
ಸಿತ್ಯವಾನರಸಿ ಕಳೂ, ಆತನ ಕ್ಷಮಾಗುಣವನ್ನು, ನಂವರ್ಥನೆಗೊಳಿಸುವವರೂ, ಹದ್ವಗಂಡ ಅಲಂಕೃತವಾದ
ಜಿಗುಲನಂತಹ ಎರಡು ಕೃಗಳುಳ್ಳ ವರ್ಣ, ಹದ್ವಾಸನಾಸೀನಭೂ, ವಾತ್ಸಲ್ಯಾದಿ ಗುಣಗಂಡ ಉಜ್ಜ್ವಲಭೂ, ಜಗನ್ನಾತೆಯೂ
ಆದ ಶ್ರೀದೇವಿಯನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀಮನ್ ಕೃಷ್ಣಾಜಲನಿಧೇ ಕೃತಸರ್ವಲೋಕ
 ಸರ್ವಜ್ಞಶಕ್ತ ನರವರ್ವಲ ಸರ್ವಶೇಷಿನ್ |
 ಸ್ವಾಭಿನ್ ಸುಶಿಲಸುಲಭಾತ್ಮಿತಹಾರಿಜಾತ
 ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟೆಶ ಚರಣಂ ತ್ರಂತದ್ಯೇ ॥ 2 ॥

ಶ್ರೀದೇವಿಯ ಸಿತ್ಯಯೋಗಪುಷ್ಟಿವನೂ, ಕೃಷ್ಣಾ ಸಮುದ್ರನೂ, ಸರ್ವಲೋಕಗಳ ಸಿಯಾಮಕನೂ, ಸರ್ವಜ್ಞನೂ,
 ಸರ್ವಶಕ್ತನೂ, ಅತ್ಯಿತ ವರ್ವಲನೂ, ಸರ್ವಶೇಷಿ(ಪ್ರಭು)ಯನೂ, ಸುಶಿಲನೂ, ಸುಲಭನೂ, ಅತ್ಯಿತ ಹಾಲಿಜಾತನೂ ಆದ
 ಶ್ರೀವೇಂಕಟೆಶ! ಸಿನ್ನ ಹಾದಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಕವನ್ನಾಗಿ ಆಶ್ರಯಸಿದ್ದೇನೆ.

வ.கீழ

P.2

ಅನೂಪುರಾಹಿತ ಸುಜಾತ ಸುಗಂಥಿ ಪುಷ್ಟಿ -
ಸೌರಭ್ಯ ಸೌರಭಕರ್ತೊ ಸಮಸ್ವಿವೇಶೊ |
ಸೌಮ್ಯೋ ಸದಾನುಭವನೆಂಹಿ ನಾಮನುಭಾವ್ಯ
ಶ್ರೀವೇಂಕಟೇಶ ಜರಣೊ ಶರಣಂ ಪ್ರಪದ್ಯೇ ॥ 3 ||

ನೂಪುರದವರೆಗೆ ಅಹಿಂಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಸುಗಂಥವೂ;
ಸುಗಂಥಯುಕ್ತವೂ ಆದ ಹಾನಿ ಸೌರಭ
(ಸುಗಂಥ)ವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ, ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿರುವ,
ಕೊಳುವಳಿ ವಾಗಿರುವ, ನರದಾ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಹೊನ್ನ
ಹೊಸದಾಗಿಯೇ ಕಾಣಿತ್ತಿರುವ ಶ್ರೀವೇಂಕಟೇಶನ
ಜರಣಗಳನ್ನು ಶರಣ ಹೊಂದಿದ್ದೇನೆ.

ಸದ್ಯೋವಿಕಾಸ ಸಮುದ್ರತ್ವರ ನಾಂದ್ರಾಗ -
ಸೌರಭ್ಯ ನಿಭರ ಸದೋರುಹ ನಾಮ್ಯವಾತಾಮ್ |
ಸಮೃದ್ಧ ನಾಹಸಪದೇಷು ವಿಲೇವಯಂತೊ
ಶ್ರೀವೇಂಕಟೇಶ ಜರಣೊ ಶರಣಂ ಪ್ರಪದ್ಯೇ ॥ 4 ||

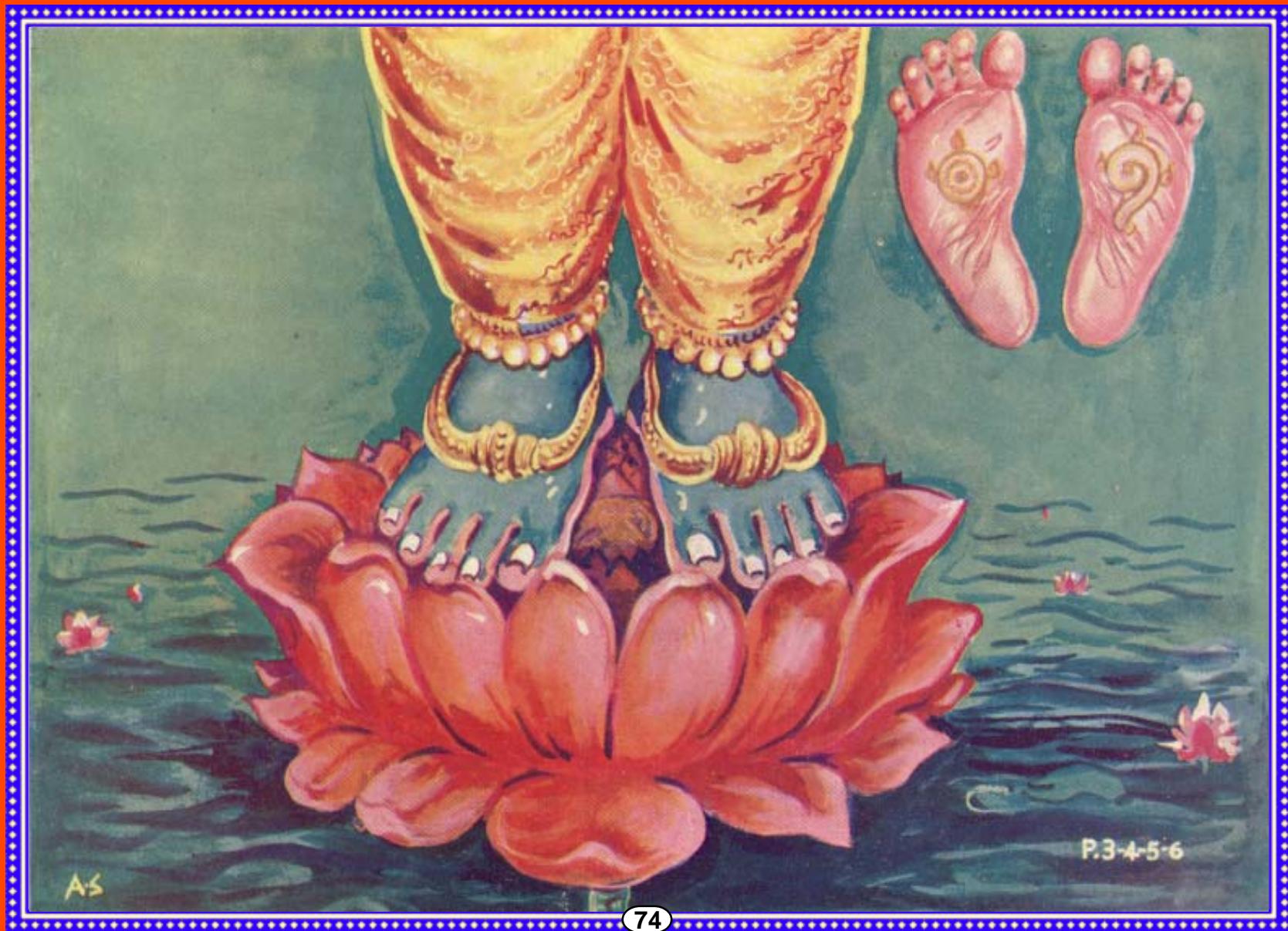
ಆಗ ತಾನೇ ವಿಕಾನಗೊಂಡು ನುವ್ಯಕ್ತವಾಗಿರುವ
ನಾಂದ್ರಾವಾದ ಅರುಣವಣದಿಂದಲೂ, ಸೌರಭ್ಯದಿಂದಲೂ
ಕೂಡಿರುವ ಕಮಲಗಳ ನಾದ್ಯಶ್ವರನ್ನು ನೂಜಿಸುತ್ತಿರುವ
ಶ್ರೀವೇಂಕಟೇಶನ ಜರಣಗಳನ್ನು ಶರಣ ಹೊಂದಿದ್ದೇನೆ.

ರೇಖಾಮಯಧ್ವಜ ಸುಧಾಕಲಶಾತಪತ್ರ -
ವಜ್ರಾಂತಶಾಂಬುರುಹ ಕಲ್ಪಕ ಶಂಬಜಕ್ಕೆ : |
ಭವ್ಯ ರಲಂಕೃತತೊ ಹರತತ್ತು ಜಹ್ಯ
ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶ ಜರಣೊ ಶರಣಂ ಪ್ರಪದ್ಯೇ ॥ 5 ||

ಹರತತ್ತುಪದ ಅಸಾಧಾರಣ ಜಿಹ್ವೆಗಳಾದ
ರೇಖಾರೂಹದಿಂದಿರುವ ಧ್ವಜ,ಶಂಬಿ,ಜಕ್ಕೆ ಮೊದಲಾದ
ಮಂಗಕರವಾದ ಜಿಹ್ವೆಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾದ
ಶ್ರೀವೇಂಕಟೇಶನ ಜರಣಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಕವನ್ನಾಗಿ ಇಶ್ವರಿಯಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ತಾವೈಳದರದ್ವ್ಯ ತಿಪರಾಬಿತಪದ್ಮರಾಗ್ |
ಬಾಹ್ಯ ಮಂಹೋಳಿರಭಿಭೂತಮಹೇಂದ್ರಸೀಲೊ |
ಲುದ್ಯಸ್ತಬಾಂಶಭರುದಸ್ತಶಾಂಕಭಾಸೋ
ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶ ಜರಣೊ ಶರಣಂ ಪ್ರಪದ್ಯೇ ॥ 6 ||

ಅಂಗಾಳನ ಅರುಣಕಾಂತಿಯಿಂದ ತಿರಸ್ತುತ್ತಿನಲ್ಪಟ್ಟ
ಹದ್ದರಾಗವುಣಿಪುಷ್ಟಿವನಾಗಿಯೂ, ವುಂಗಾಳನ
ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಇಂದ್ರ ನೀಲವುಣಿಯ ಕಾಂತಿಯನ್ನು
ಮರೆಮಾಡುವುದಾಗಿಯೂ, ಜಿಮ್ಮೆತ್ತಿರುವ ಉಗುರುಗಳ
ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಜಂಡಿಕೆಯನ್ನು ಸೋಣ ಸುತ್ತಲೂ ಇರುವ
ಶ್ರೀವೇಂಕಟೇಶನ ಹಾದಾರಬಿಂದಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಕವನ್ನಾಗಿ
ಇಶ್ವರಿಯಿಸಿದ್ದೇನೆ.

AS

P.3-4-5-6

ಸತ್ಯೇಮಭೀತಿ ಕರುಳಾಕರಪಲ್ಲವಾಭಾಗ್ಯಂ
 ಸಂಘಾಹನೇಂಹಿ ಸಹದಿ ಕ್ಷಮಾದಧಾನೋ ।
 ಕಾಂತಾವಾಜ್ಞನಸಗೋಜರನೌಕರಮಾಯೋ
 ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶ ಜರಣ್ಣಾ ಶರಣಂ ತ್ರಂತದ್ವೇ ॥ 7॥

ಶ್ರೀದೇವಿ ಕರುಳೆಯ ಜಿಗುಲನಂತಹ ತನ್ನ ಕೃಗಳಿಂದ ಪ್ರೇಮದಿಂದಲೂ, ಭಯದಿಂದಲೂ ಮೃಡವಾಗಿ ಜರಣಗಳನ್ನು ಒತ್ತುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೂಡಲೇ ಬಾಡಿ ಹೊಗುತ್ತಿರುವ, ಆದುದಲಂದಲೇ ಮಾತಿಸಿಂದ ತಿಳಿಸಲೂ-ಮನಸ್ಸಿಸಿಂದ ಯೋಚಿಸಲೂ ಅಗದಷ್ಟು ಕೋಮಲವಾಗಿರುವ, ಮನೋಹರವಾದ ಶ್ರೀವೇಂಕಟೇಶನ ಜರಣಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಕವನ್ನಾಗಿ ಆಶ್ರಯಸಿದ್ದೇನೆ.

ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಮಹಿಂ ತದನುರೂಪನಿಜಾನುಭಾವ -
 ನಿಜಾದಿದಿವ್ಯ ಮಹಿಷಿಕರಪಲ್ಲವಾನಾಮ್ ।
 ಅರುಣ ಸಂಕ್ರಮಣತಃ ಕಿಲ ನಾಂದ್ರಾಗೌ
 ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶ ಜರಣ್ಣಾ ಶರಣಂ ತ್ರಂತದ್ವೇ ॥ 8 ॥

ಈ ಹದ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಹರಮಾತ್ಮನ-ನೌಕರಮಾರ್ಯಾತಿಶಯವನ್ನೇ ವಣಿನುತ್ತಾನೆ. ಶ್ರೀದೇವಿ, ಭೂದೇವಿ, ನಿಜಾದೇವಿಯೇ ಮೊದಲ ಲಾದ ತನಗೆ ಅನುರೂಪವಾದ ತನ್ನ ಮಹಿಷಿಯರ ಕರಪಲ್ಲವಗಳ ಸಂಪರ್ಕದಿಂದಲೇ ಅರುಣವಾಗಿವೆಯೋ ಎಂಬಂತಿರುವ ಶ್ರೀವೇಂಕಟೇಶ ಜರಣಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಕವನ್ನಾಗಿ ಆಶ್ರಯಸಿದ್ದೇನೆ.

P. 7-8

AS

ನಿತ್ಯಾನಮುದ್ವಿಧಿಭಾದಕಿರಿಂಬಸೋಣ -
 ಹೃತ್ಯಹೃಡಿಂತ್ಸ ನವರತ್ನಮಹಃ ಪ್ರರೋಹಣ್ಯಃ ।
 ನಿರಾಜನಾಬಿಧಿಮುದಾರಮುಹಾದಧಾನ್ಯಾ
 ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶ ಜರಣಾ ಶರಣಂ ಪ್ರಪದ್ಯೇ ॥೭॥

ನವರತ್ನ ಲಜಿತವಾಗಿ ಥಳಿತಜನುವ ಕಿಲಿಂಗಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಬ್ರಹ್ಮ ಯದ್ರನೇ ಮೊದಲಾದ ದೇವೋತ್ತಮರು
 ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಬಂದು ಹಾದಾರಬಿಂದಗಳ ನಮನಾರ್ಥ ಮಾಡುವುದಲಂದಲೇ ಧಾರಾಳವಾದ ನಿರಾಜನ (ಮಂಗಳಾರತಿ)ವನ್ನು
 ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ಶ್ರೀವೇಂಕಟೇಶನ ಜರಣಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಕವನ್ನಾಗಿ ಆಶ್ರಯಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ವಿಷ್ಣುಃ ಪದೇ ಹರಮ ಇಮ್ಯಾದಿತಪ್ತಶಂಸೌ
 ಯೋ ಮಧ್ಯಲುನ್ವ ಇತಭೋಣ್ಯತಯಾಪ್ಯಹಾತ್ರು ।
 ಭೂಯಸ್ತಫೇತಿ ತವ ಹಾಣಿತಲಪ್ತದಿಷ್ಟ
 ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶ ಜರಣ್ಣಾ ಶರಣಂ ಪ್ರಪದ್ಯೇ ॥ 10 ॥

ಹರಮ ಶ್ರೀಷ್ಟವಾದ ವಿಷ್ಣುಭಿನ್ನ ಹಾದಗಳೆಂದು ಹೊಗಳಲ್ಪಣ್ಯಪುಗಳಾಗಿಯೂ ಹರಮ ಭೋಣ್ಯವೆಂದು
 ಸ್ವಿಲೆಲನಲ್ಪಣ್ಯವಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಅಭಯ ಹನ್ತದಿಂದಲೇ ‘ಮಾಮೇಕಂ ಶರಣಂ ಪ್ರಜ’-ಎಂಬ ಉಪದೇಶಕ್ಕೆ ವಿಷಯವಾಗಿಯೂ
 ಇರುವ ಶ್ರೀವೇಂಕಟೇಶನ ಜರಣಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಕವನ್ನಾಗಿ ಆಶಯಿಸಿದ್ದೇನೆ.

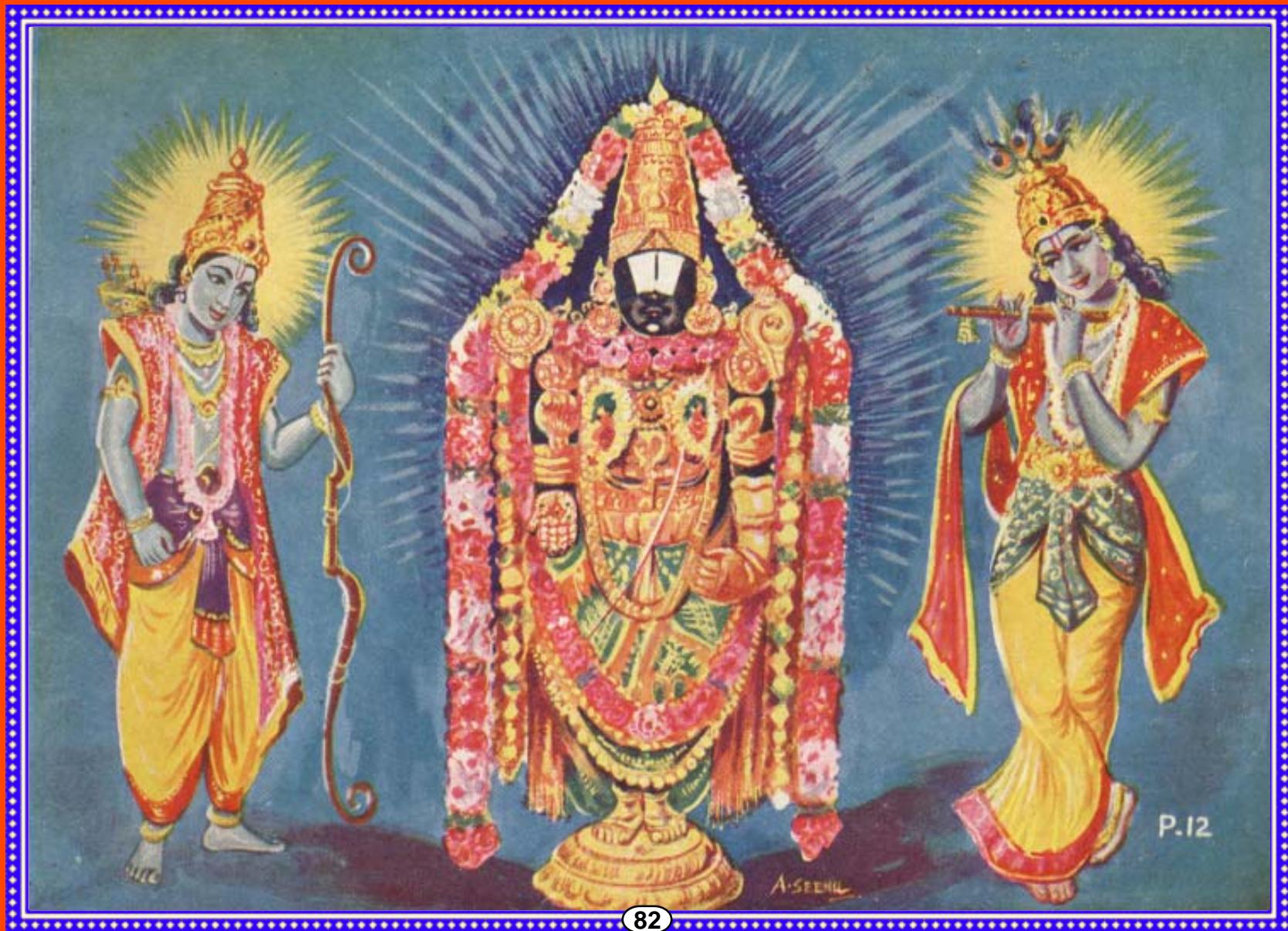
ಹಾಥಾಯ ತಪ್ಸಿದ್ಯಾಶ ನಾರಿಧಿನಾ ತ್ವಯ್ಯವ
 ಯೋ ದರ್ಶಿತಾ ಸ್ವಜರಣ್ಣಾ ಶರಣಂ ಪ್ರಜೇತಿ ।
 ಭೂಯೋಹಿ ಮಹ್ಯಾಖ ತಾ ಕರದರ್ಶಿತಾ ತೇ
 ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶ ಜರಣ್ಣಾ ಶರಣಂ ಪ್ರಪದ್ಯೇ ॥ 11 ॥

ಶ್ರೀವೇಂಕಟೇಶ ! ಹಿಂದೆ ಅಜುಂನಸಿಗೆ ಅವಸಿಗೆ ನಲಯಾದ ನಾರಧಿಯಾದ ನಿಸ್ವಿಂದಲೇ ತೊಲಿನಲ್ಪಣ್ಯವಾಗಿಯೂ,
 ಈಗ ಮತ್ತೆ ನಿಲನೇ ನಿನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ನನಗಾಗಿ ತೊಲಿನಲ್ಪಣ್ಯಪೂರ್ವ ಆಗಿರುವ ನಿನ್ನ ಜರಣಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಕವನ್ನಾಗಿ ಆಶಯಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಮನ್ಮಾದ್ವಿತ್ಯ ಕಾಜಯಫಣೇ ವಿಕಟಾಪವೀಷ
 ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟಾದ್ರಿ ಶಿಖರೇ ಶಿರಸಿ ಶ್ರುತೀನಾಮ್ |
 ಜತ್ತೇವಬೃಂಗನ್ಯ ಮನಸಾಂ ಸಮಮಾಹಿತೋ ತೇ
 ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶ ಜರಣೌ ಶರಣಂ ಪ್ರಪಂಚೇ || 12 ||

ನನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆಯೂ, ಕಾಜಂಗ ಸಹನ ಹೆಡೆ ಮೇಲೆಯೂ, ಭಯಂಕರವಾದ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿಯೂ,
 ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟಾಜಲ ಶಿಖರದಲ್ಲಿಯೂ, ಶ್ರುತಿಗಳ ಶಿರಸ್ಸಿ (ಉಪಸಿಂಹತ್ವಗಳು)ನಲ್ಲಿಯೂ, ಹಾಗೆಯೇ ಅನನ್ಯ ಮನಸ್ತರಾಗಿ
 ಭಜನುವವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಶ್ರೀವೇಂಕಟೇಶನ ಜರಣಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಕವನ್ನಾಗಿ
 ಆಶ್ರಯಿಸಿದ್ದೇನೆ.

P.12

ಅಮ್ಲಾನ ಹೃಷ್ಯದವನಿಂತಲ ಕೀರಣಪುಷ್ಟಿ
 ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟಾದಿ ಶಿಲಪಾಭರಣಾಯಂತಾನೋ ।
 ಅನಂದಿತಾಳಲಂಘನೋನಯನೋ ತಪ್ಯತೋ
 ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟೆಶ ಜರಣೋ ಶರಣಂ ಪ್ರಪದ್ಯೇ ॥ 13 ॥

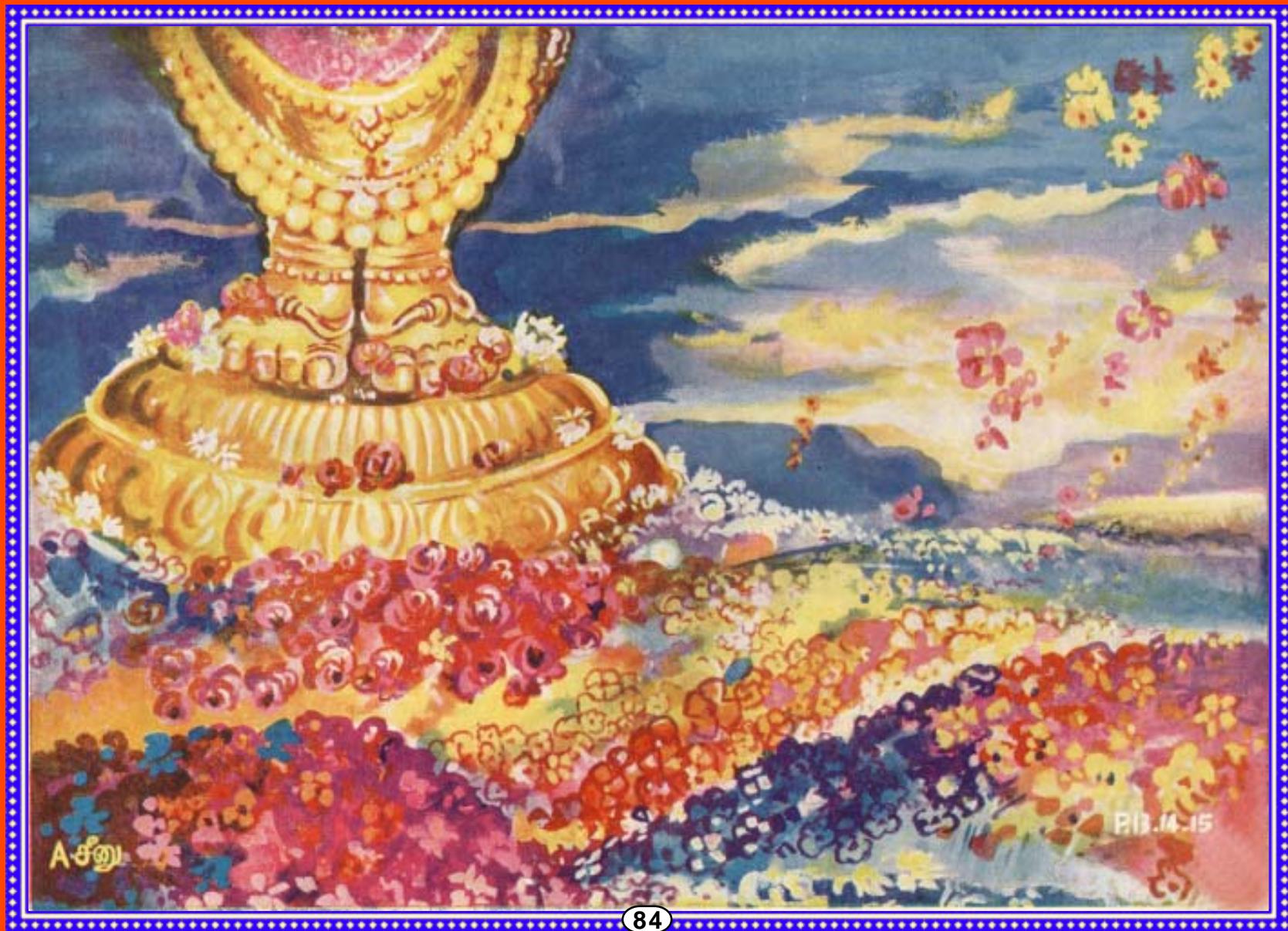
ಬಾಡದೆ ಬಿಕಸಿತವಾಗಿ ಭೂತಲದಲ್ಲಿ ಇಡಲ್ಪಟ್ಟ ಹೂಪುಗಳಂತಿರುವ, ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟಾಜಲದ ಶಿಲರಕ್ಕೆ ಆಭರಣ ಪ್ರಾಯವಾದ,
 ನಮಸ್ತ ಜನರ ಮನಸ್ಸನ್ನಾಗಿ ಕಣ್ಣಗಳನ್ನು ಅನಂದಗೊಳಿಸುವ ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟೆಶನ ಜರಣಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಕವನ್ನಾಗಿ ಆಶ್ರಯಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಪ್ರಾಯಃ ಪ್ರಪನ್ಸು ಜನತಾ ಪ್ರಥಮಾಂಗಾಹ್ಯ
 ಮಾತುಃಸ್ತನಾಬಿವ ಶಿಶೋಲರಮೃತಾಯಂತಾನೋ ।
 ಪ್ರಾಪ್ತಾ ಹರಸ್ವರತುಲಾಮತುಲಾಂತರೋ ತೇ
 ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟೆಶ ಜರಣೋ ಶರಣಂ ಪ್ರಪದ್ಯೇ ॥ 14 ॥

ಓ! ವೇಂಕಟೆಶ ! ಪ್ರಪನ್ಸು ಜನನಮಾಹಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯವಾದ ಅವಲಂಬನವಾಗಿಯೂ, ಶಿಶುಬಿಗೆ ಮಾತೆಯ ಸ್ತನ್ಯದಂತೆ
 ಅಮೃತಪ್ರಾಯವಾಗಿಯೂ, ಹರಸ್ವರ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ನಾದೃಶ್ಯಲ್ಪಳಿವಾಗಿಯೂ, ಸದ್ಯಾಶವಾದ ಮತ್ತೊಂದು ಪನ್ಮುಖಿಲ್ಲದೆಯೂ
 ಇರುವ ನಿನ್ನ ಜರಣಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಕವನ್ನಾಗಿ ಆಶ್ರಯಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಸತ್ಯೋತ್ತರ್ಯೈನ್ಸತ್ತಸೇವ್ಯಂಧಾಂಬುಜೀನ
 ಸಂಸಾರತಾರಕ ದಯಾಪ್ರಾಣಧೃಗಂಜೀನ ।
 ಸಾರ್ವಾಜಯಂತ್ಯಮುಸಿನಾ ಮಂ ದರ್ಶಿತೋ ತೇ
 ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟೆಶ ಜರಣೋ ಶರಣಂ ಪ್ರಪದ್ಯೇ ॥ 15 ॥

ಹರಮ ನಾತ್ಮಿಕಲಂದ ನತತವಾಗಿ ಆಶ್ರಯನಲ್ಪಟ್ಟ ಹಾದಕಮಲಗಳುಳ್ಳವನೂ, ಆಶ್ರಯಿಸಿದವರಿಗೆ ಮುಕ್ತಿಯ ದಾಲಯನ್ನು
 ತೊಲಿಸುವ ಕೃಷಾದೃಷ್ಟಿಯಳ್ಳಿವನೂ, ಆಜಾಯರೂ ಆದ ನೌಮ್ಯಜಾಮಾತ್ರ ಮುಸಿಗಳಂದ ನನಗೆ ತೊಲಿನಲ್ಪಟ್ಟ ನಿನ್ನ
 ಜರಣಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಕವನ್ನಾಗಿ ಆಶ್ರಯಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀಂತಿ ಶ್ರೀಯಾ ಘಟಕಯಾ ತ್ವದುಹಾಯಭಾವೇ
 ಹ್ರಾಷ್ಟೇ ತ್ವಯ ಸ್ವಯಮುಹೇಯತಯಾ ಸ್ವರಂತಾಃ ।
 ನಿತ್ಯಾಶ್ಚಿತಾಯ ನಿರವದ್ಯಗುಣಾಯ ತಂಭ್ಯಂ
 ಸ್ಯಾಂ ಕಿಂಕರೋ ವೃಷಗಿರಿಂತ ನ ಜಾತು ಮಹ್ಯಮ್ ॥ 16 ॥

ಓ! ಶ್ರೀಯಃಪತಿಯಾದ ವೃಷಗಿಲಳೆ! ಮುಮುಕ್ಷುವಿಗೆ ಹ್ರಾಷ್ಟ್ಯ(ಹೊಂದಲು ಯೋಗ್ಯ)ನಾದ ನಿನ್ತು ಬಿಷಯದಳಿ
 ಘಟಕಾ ಸ್ವರೂಪ ಇಂದ ಶ್ರೀಎಂಬಿಯಂದ ನಿತ್ಯಾಶ್ಚಿತನಾಗಿಯೂ, ನಕಲ ಕಲ್ಯಾಣ ಗುಣಾಕರನಾಗಿಯೂ ಇರುವ
 ನಿನಗೆ ನಾನು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಕಿಂಕರ ನಾಗಿರುವೆನು.

ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶ ಮಂಗಳಾಶಾಸನಮ್

ಶಿಯಃ ಕಾಂತಾಯ ಕಲ್ಯಾಣಸಿಧಯೇ ನಿಥಯೇದಿಂಬಾಪ್ರಣ

ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟನಿವಾಸಾಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸಾಯ ಮಂಗಳಮ್ ॥ 1 ॥

ಶಿಯಃ ಹತಿಯೂ, ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಾಕರನೂ, ಆಧಿನ(ಯಾಜಕ)ಗಳಿಗೆ ನಿಥಿಯೂ, ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟಾಜಲ ನಿವಾಸಿಯೂ ಆದ ಶ್ರೀನಿವಾಸ! ನಿನಗೆ ಮಂಗಳವು.

ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಸಬಿಭ್ರಮಾಲೋಕ ಸುಭಲುಭಿಭ್ರಮ ಜಕ್ಕುಂಡೇ ।

ಜಕ್ಕುಂಡೇ ಸರ್ವಲೋಕಾನಾಂ ವೇಂಕಟೇಶಾಯ ಮಂಗಳಮ್ ॥ 2 ॥

ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಭಾವಪ್ರೋಣವಾದ ನೊಣಕ್ಕೆ ಅನುರೂಪವಾದ ಹುಜ್ಜಿನ ಬಿಲಾನದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕಣ್ಣಗಳುಳ್ಳವನೂ, ಸರ್ವಲೋಕಗಳಿಗೂ ಕಣ್ಣಾಗಿರುವವನೂ ಆದ ವೇಂಕಟೇಶ! ನಿನಗೆ ಮಂಗಳವು.

ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟಾದಿ ಶೃಂಗಾರಮಂಗಳಾಭರಣಾಂಪ್ರಯೇ ।

ಮಂಗಳಾನಾಂ ನಿವಾಸಾಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸಾಯ ಮಂಗಳಮ್ ॥ 3 ॥

ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟಾಜಲದ ಶಿಲರಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಾಭರಣವಾದ ಹಾದಗಳುಳ್ಳವನೂ, ಶುಭಕ್ಕೆ ಚಾನನ್ನಾನನೂ ಆದ ಶ್ರೀನಿವಾಸ! ನಿನಗೆ ಮಂಗಳವು.

ಸರ್ವಾಪಯವಸೌಂದರ್ಯ ಸಂಪದಾ ಸರ್ವಜೀವನಾಪ್ರಣ

ಸದಾ ಸಮೌಳಹನಾಯಾಸ್ತ ವೇಂಕಟೇಶಾಯ ಮಂಗಳಮ್ ॥ 4 ॥

ಎಲ್ಲ ಅಪಯವಗಳ ಸೌಂದರ್ಯ ಸಂಪತ್ತಿಗಿಂದ ಸರ್ವಜೀವನಲಗೂ ಸರ್ವದಾ ಚೋಳನನಾದ ವೇಂಕಟೇಶ! ನಿನಗೆ ಮಂಗಳವು.

ನಿತ್ಯಾಯ ನಿರವದ್ಯಾಯ ಸತ್ಯನಂದಚಿದಾತ್ಮನೇ ।

ಸರ್ವಾಂತರಾತ್ಮನೇ ಶ್ರೀಮದ್ದೇಂಕಟಪೆಶಾಯ ಮಂಗಳಮ್ ॥೫ ॥

ಸಿತ್ಯನೂ ಸಿರವದ್ಯನೂ (ದೋಷರಹಿತನೂ) ಸಜ್ಜಿದಾನಂದಾತ್ಮಕನೂ, ಸರ್ವಾಂತಯಾವಿಯೂ ಆದ ಶ್ರೀಮದ್ದೇಂಕಟೇಶ! ಸಿನಗೆ ಮಂಗಳವು.

ಸ್ವತಸ್ಸರ್ವಬಿಧೇ ಸರ್ವಶತ್ತಯೇ ಸರ್ವಶೇಷಿಣೇ ।

ಸುಲಭಾಯ ಸುಶೀಲಾಯ ವೇಂಕಟಪೆಶಾಯ ಮಂಗಳಮ್ ॥೬ ॥

ಸರ್ವಜ್ಞನೂ, ಸರ್ವಶತ್ತನೂ, ಸರ್ವಶೇಷಿಯೂ, ಸುಲಭನೂ, ಸುಶೀಲನೂ ಆದ ವೇಂಕಟೇಶ! ಸಿನಗೆ ಮಂಗಳವು.

ಹರಸ್ಮೈಬ್ರಹ್ಮಣೇ ಪೂರ್ಣಕಾಮಾಯ ಹರಮಾತ್ಮನೇ ।

ಪ್ರಯುಂಜೀ ಹರತತ್ತ್ವಯ ವೇಂಕಟಪೆಶಾಯ ಮಂಗಳಮ್ ॥೭ ॥

ಹರಬ್ರಹ್ಮನಂದನೂ, ಹರಮಾತ್ಮನಂದನೂ, ಹರತತ್ತ್ವವೆಂದು ತೆಱಿಯಲ್ಲ ಹಣ್ಣಿರುವ ಪೂರ್ಣ ಕಾಮನಾದ ವೇಂಕಟೇಶಿನಗೇ ಮಂಗಳವು.

ಅಕಾಲತತ್ತ್ವ ಮಾಂತರ್ಮಾತ್ಮನಾಮನು ಹಶ್ಯತಾಮ್ ।

ಅತ್ಯಹೃಷ್ಯತರೂಹಾಯ ವೇಂಕಟಪೆಶಾಯ ಮಂಗಳಮ್ ॥೮ ॥

ಕಾಲತತ್ತ್ವದಿಂದ ಹಿಡಿದು ನತತವಾಗಿ ತನ್ನ ದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಜೀವನಲಿಗೆಲ್ಲ ಎಷ್ಟು ನೋಡಿದರೂ ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇರಬೇಕೆನ್ನುವಂತಹ ಅಪ್ಯಾತದಂತಹ ರೂಪವುಷ್ಟ ವೇಂಕಟೇಶ! ಸಿನಗೆ ಮಂಗಳವು.

ಜಾಯಸ್ವಜರಣ ಪುಂನಾಂ ಶರಣ್ಯತ್ವೇನ ಹಾಣಿನಾ ।

ಕೃಹಯಾದಿಶತೇ ಶ್ರೀಮದ್ವೇಂಕಟೇಶಾಯ ಮಂಗಳಮ್ ॥೭ ॥

ಜೀತನರನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ - “ನನ್ನ ಹಾದಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಕವೆಂದು ಆಶ್ರಯಿಸಿ” ಎಂದು ಕೃಹಯಿಂದ ಕೃಂತಿಯಾದ ತೊಲಿನುತ್ತಿರುವ ವೇಂಕಟೇಶ! ಸಿನಗೆ ಮಂಗಳಮ್.

ದಯಾರ್ಥಿತರಂಗಿಷ್ಠಾಂತರಂಗೃರಿವ ಶಿಂತಲ್ಯಃ ।

ಅಹಾಂಗೃಸ್ವಿಂಜತೇ ವಿಶ್ವಂ ವೇಂಕಟೇಶಾಯ ಮಂಗಳಮ್ ॥೧೦ ॥

ದಯಿಯಿಂಬ ಅರ್ಪುತ ನದಿಯ ಅಲೆಗಳಿಂತೆ ಶಿಂತಲವಾದ ಕಡೆಗಳ್ಳಿನ ನೊಱದಿಂದ ಪ್ರಹಂಚವನ್ನು ಸೇಜನೆಗೃಯಾತ್ತಿರುವ ವೇಂಕಟೇಶ! ಸಿನಗೆ ಮಂಗಳಮ್.

ಶ್ರೀಮಾಂಬರಹೆತನಾಂ ಸುಷಂಖಾವಹಮೂರ್ತಯೇ ।

ಸಂಭಾರಾರ್ಥಮನಾಯಾಸ್ತು ವೇಂಕಟೇಶಾಯ ಮಂಗಳಮ್ ॥೧೧ ॥

ಧರಿಸಿರುವ ಹಾರಗಳಿಗೂ, ಕುಂಡಲಾದ ಅಲಂಕಾರಗಳಿಗೂ, ಶಂಬ ಜಕ್ಕಾದ ದಿವ್ಯಾಯುಧಗಳ ಕಾಂತಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ಅವಯವಗಳಿಂಜ್ಞವನೂ ಎಲ್ಲರ ದುಃಖಗಳನ್ನೂ ಪರಿಹರಿಸುವವನೂ, ಆದ ಶ್ರೀವೇಂಕಟೇಶ! ಸಿನಗೆ ಮಂಗಳಮ್.

ಶ್ರೀವೈಕುಂಠಬಿರಕ್ತಾಯ ಸ್ವಾಖಿಪುಷ್ಟಿರಣೀತಟೇ ।

ರಮಯಾ ರಮಮಾಣಾಯ ವೇಂಕಟೇಶಾಯ ಮಂಗಳಮ್ ॥೧೨ ॥

ಶ್ರೀ ವೈಕುಂಠದಲ್ಲಿ ಬಿರಕ್ತನಾಗಿ ಸ್ವಾಖಿಪುಷ್ಟಿಗಳೇ ತೀರದಲ್ಲಿ ರಮಾ ನಹಿತನಾಗಿ ಬಿಹರಿಸುತ್ತಿರುವ ವೇಂಕಟೇಶ! ಸಿನಗೆ ಮಂಗಳಮ್.

ಶ್ರೀ ಮತ್ಸುಂದರರಜಾಮಾತೃಮನಿಮಾನನವಾಸಿನೇ ।

ಸರ್ವಲೋಕಸಿವಾಸಾಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸಾಯ ಮಂಗಳಮ್ ॥13 ॥

ಸೌಮ್ಯ ಜಾಮಾತೃಯೋಗಿಗಳ ಮನೋನಿವಾಸಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಸರ್ವಲೋಕ ಸಿವಾಸಿಯಾದ ಶ್ರೀನಿವಾಸ! ನಿನಗೆ ಮಂಗಳವು.

ಮಂಗಳಾಶಾಸನ ಹರ್ಯೇ ಮರ್ದಾಜಾರ್ಯಪ್ರರೋಗಮ್ಯಃ ।

ಸರ್ವೈಶ್ವತೋವೈರಾಜಾಯೈಃ ಸತ್ಯತಾಯಾಸ್ತ ಮಂಗಳಮ್ ॥14 ॥

ಮಂಗಳಾಶಾಸನ ಹರರಾದ ನಮ್ಮ ಆಜಾಯರೇ ವೊದಲಾದ ಹಿಂದಿನ ಎಲ್ಲ ಆಜಾಯಲಂದಲೂ ಸತ್ಯಾನಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವೇಂತಬೇಳಿ! ನಿನಗೆ ಮಂಗಳವು.

